

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 71 ■ МАЈ 2021. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

**ВЕЛИКИ ЉУДИ
МАЛЕ СРБИЈЕ:**

**БРАНКО
СТАНКОВИЋ**

**Нема
бољег лека
од доброг
човека**

Стране 16 и 17

Новак и Јелена Ђоковић отворили вртић у Љубишу

Стране 2 и 3

Страна 6

ПРОЛЕЋНЕ АКТИВНОСТИ КОМУНАЛНОГ ПРЕДУЗЕЋА

**Златибор ће блистати
још више**

**Ново упознавање
српске лепотице**

Страна 8

НОВАК И ЈЕЛЕНА ЂОКОВИЋ ОТВОРИЛИ ВРТИЋ У ЉУБИШУ

На крилима лепих жеља

Успешном реализацијом донаторске кампање Сезона даривања, Новак Ђоковић Фондација у сарадњи са Општином Чајетина уложила је 12,5 милиона динара како би деца из овог малог места у околини Златибора добила приступ квалитетном раном образовању

– Када умесито кише, на шмуран дан, љубишке дечији осмеси, схваћамо да ништа није радимо за децу никада није узалуд. Вођени идејом да квалитетно рано образовање може променили животи деце на боље,

иа самим шим и заједнице, Новак Ђоковић Фондација сигурним пушећем корача ка остварењу своје мисије да свако дете у Србији има прилику предшколском образовању.

Село Љубиш је мало и лепо место у општини Чајетина, 30 километара од Златибора. Родно је место великих војсковођа и академика, али и нашег најдражег дечијег песника – Љубивоја Ршумовића. Почетком ове године, Фондација Новак Ђоковић је успешно реализовала донаторску кампању Сезона даривања током које су прикупљена средства за изградњу вртића у селима Љубиш и Вајска. Више од хиљаду физичких или правних лица из тридесетак земаља широм света својим донацијама подржали су ову хуману акцију, а Јелена и Новак Ђоковић на крају су својим личним средствима удвостручили прикупљену суму, подржавши тиме на најлепши начин остварење те племените идеје.

Отварањем првог вртића у селу Љубиш, који је део Предшколске установе „Радост“ из Чајетине, Фондација је омогућила да деца из овог места имају прилику да стекну нова знања и вештине у квалитет-

ном окружењу и да се заједно радују и друже. Желећи да са дечицом поделе осмехе и радост, отварању овог вртића које је уприличено 19. маја, присуствовали су оснивачи Фондације, Јелена и Новак Ђоковић, заједно са националном директорком Мајом Кремић, председником општине Чајетина Миланом Стаматовићем, директорком ПУ „Радост“ Јеленом Митрашиновић Брашанац, као и песником Љубивојем Ршумовићем.

Дати им прилику

– Веома сам срећан што овом мало месту враћамо сјај у његовом најлепшем облику – рекао је Новак Ђоковић. – Драго ми је што ће деца uživати у чарима одрастања и играња у природи, на својој земљи, међу својим другарима. Као дете,

и сам сам пуно времена провео на планини и свестан сам лепоте таквог детињства,

У селу Љубиш живе мала деца великих могућности. Мисија Фондације је да се свој деци пружи прилика да се развијају од малена и тиме на најбољи могући начин искористе своје таленте. Недостатак вртића у Љубишу био је један од разлога што се ово место до сада полако али неумитно осипало. Због немогућности да деца преко дана буду збринута, родитељи су правили разне компромисе, па је тако само један члан по породици могао да ради што је доводило до лошијег економског стања и услова за живот. Новак Ђоковић Фондација жели да подржи децу у селима, а тиме и да непосредно помогне и родитељима како не би били принуђени да гравитирају ка градовима.

Јелена Ђоковић је овом приликом рекла: „Наша жеља и циљ су да до 2030. године свако дете у Србији има приступ предшколском образовању, било да је оно становник села или града. Веома смо захвални донаторима и партнерима који са нама корачају на овом путу јер заједно увек можемо више. У овој причи, која као мисију има дечију доброту, побеђујемо сви. Наш тим је, заједно са вртићем у Љубишу, до сада отворио и реконструирао 46 установа широм земље. Испред нас је још пуно рада, али када се ради срцем успех је сигуран.“

Заједно је лакше

Вредност улагања у дечије предшколско образовање на пројекту изградње вртића у Љубишу препознали су и донатори Фондације на челу са компанијом Adora Living Solutions д.о.о и пројектом 21st Century Zlatibor. Изградњу су подржале и компаније Baumit Serbia д.о.о, Тоша Марковић д.о.о и Norpal Lux д.о.о.

Отварању вртића присуствовао је и Милан Стаматиновић председник општине Чајетина, и том приликом изјавио:

„Дечија грађа одзвањаће од данас у новоизграђеном вртићу у Љубишу и то ће бити још један допринос развоју општине Чајетина, а и додатни мотив да млади парови са децом остану у свом родном крају, на својој дедовини и, што да не, да се и неки дуги парови одлуче да из својих средина будућност виде на просторима Златибора и свих његових села. Најсрећнији бих био да из овог вртића на свој пут успеха крену неки нови Ршуми и да тако проносе име нашег Златибора. Као и до сада, уложићемо наш максимум и непрестано побољшавати услове живота и у овом, и у свим осталим насељима општине Чајетина.“

Говорећи о значају пружања прилике деци да иду у вртић у месту у

коме су се родили, и како се тиме подстичу млади родитељи да остану да живе на селу, Маја Кремић, национална директорка Новак Ђоковић Фондације је рекла:

„Изузетно је важно подржати сан сваког детета и пружити му прилику да одраста са својим вршњацима у матичном окружењу. Фондација је у реконструкцију и опремање овог вртића, у сарадњи са општинском Чајетина, уложила 12,5 милиона динара, од чега је директна донација Фонда износила 9 милиона.“

По речима Јелене Митрашиновић Брашанац, директорке Предшколске установе којој овај вртић припада, средина у којој се Љубиш налази је због разуђености мештана јако изазовна за успостављање

предшколских група. – Из тог разлога се у овај поход не бисмо упустили без подршке Фондације. Да није било овог додатног подстицаја, деца не би имала прилике за квалитетан развој – објаснила је свој став.

Део постојеће основне школе у Љубишу је реконструисан и опремљен тако да буде вртић са свим својим атрибутима. Направљена је једна велика „вртићка соба“, гардеробер и тоалет за децу, а кухиња је посебно адаптирана и опремљена професионалном опремом како би за припрему оброка, поред вртића, могла да је користи и школа.

Деца могу преко неба

Без Љубивоја Ршумовића овај пројекат не би био исти, те је заједница Љубиша овај вртић назвала управо по њему.

– Ако научимо децу да мисле, имаћемо паметан народ. Ако их научимо да раде, имаћемо вредан народ. Ако их научимо да читају књиге, имаћемо мудар народ. Ако их научимо да се играју, имаћемо креативан народ. Ако их научимо да воле, имаћемо добар и срећан народ – рекао је том приликом наш велики песник. – У том племенитом подухвату, Новак Ђоковић Фондација нам помаже двоструко! Прво, стварајући услове да млади брачни парови снажу своје породице и друго, богатећи Србију, па и мој Љубиш вртићима где ћемо свему почети учити наше најмлађе становнике.

Самим присуством Љубивоје је забављао децу рецитирајући им своје песме и препричавајући им чувене „Фазоне и форе“. Уживали су сви, док су се мало старији гости присетили својих лепих тренутака из детињства.

„Деца могу преко неба, на крилима лепих жеља одлучити само треба, сетити се пријатеља осетити радост шта је, радост деци крила даје Да замисли, да се сете куда желе, да полете.“

Као што сам и обећао Новаку Ђоковићу пре пет година на Златибору, на „Другаријади“, када смо такође сарађивали са његовом Фондацијом, у знак поштовања према њему и његовим спортским успесима, хуманитарном ангажману, једну кабину златиборске „Голд гондоле“ брендираћемо именом највећег амбасадора Србије у свету, именом нашег, а светског Нолета – рекао је Милан Стаматовић, председник општине Чајетина на отварању вртића у Љубишу, чију су реконструкцију, адаптацију и опремање финансирали Фондација „Новак Ђоковић“ и општина Чајетина.

Стаматовић је подсетио Ђоковића да му је пре пола деценије уручио макету тада будуће а уве-

ЛИК НОВАКА ЂОКОВИЋА НА ЗЛАТНОЈ ГОНДОЛИ

Два броја један

лико стварне гондоле, и да се од тада све променило на овој планини јер је општина Чајетина, управо захваљујући и изграђеној панорамској „Голд гондоли“ постала светско туристичко одређиште.

– Неизмерно смо захвални Новаку Ђоковићу на донацији, као и на посети Љубишу и Златибору. Надам се да ће ова успешна сарадња трајати још дуго, и да ћемо у будућности реализовати још оваквих и сличних акција. Име Новака Ђоковића и Чајетине иде једно уз друго – Новак је број 1 у свету, а општина Чајетина, Златибор и наша гондола, најдужа под небеским сводом такође су број један – прокоментарисао је полушаливо Стаматовић, свестан да у тој пошалици има прилично збиље.

ЗЛАТО
ЗА ЗЛАТНУ
ГОНДОЛУ

Најпосећенија атракција „Златне планине“

Током васкршњих и првомајских празника и пролећног распуста Златибор је још једном потврдио и оправдао репутацију најпосећенијег туристичког одређишта у Србији. Лепо време и топло пролећно сунце су многобројне посетиоце „Златне планине“ послужили да употпуне своје уживање у чарима ове лепотице. Незаобилазна је била и возња гондолом, о чему сведочи одлична посећеност ове атракције и више хиљада продатих карата током овог продуженог празничног пландовања. Велики је број оних који су имали и десет дана одмора, и за то време су, како су нам сами рекли, више пута прокрстарили гондолом и сваки пут изнова уживали као да им је првенац.

Према речима младог брачног пара из Суботице возња гондолом у зимском амбијенту им је била толико божанствена да су поново дошли само да би се провозали у новом, пролећном амбијенту. Извршни радници ЈП „Голд гондола Златибор“ неретко чују да су људи који долазе на Златибору готово сваке недеље, возњу гондолом сврстали међу – „обавезне викенд забаве“. Коментари задовољних обожавалаца

Златибор је још једном потврдио и оправдао репутацију најпосећенијег туристичког одређишта у Србији

Златибора свакодневно се нижу на друштвеним мрежама уз незаобилазне фотографије из кабина.

Своје задовољство не крије ни руководство општине Чајетина и ЈП „Голд гондола Златибор“ јер је ова тренутно највећа атракција код нас за само четири месеца од свечаног пуштања у рад оправдала и надмашила сва њихова очекивања и жеље. Како каже извршни директор ЈП „Голд гондола Златибор“ Миломир Туцовић – „На наше велико

задовољство из дана у дан смо сведоци да је возња гондолом постала незаобилазна атракција сваком појединцу и групи која дође на Златибор, било ради одмора или из пословних разлога. Све већи број туристичких агенција организује једнодневне излете до Златибора управо због возње гондолом, а све је више и спортских екипа на припремама или учесника семинара који као обавезан део свог програма укључују и возњу гондолом.“

Треба напоменути да „Голд гондола“ константно прави акције, посебно за становнике општине Чајетина. Бесплатну возњу добили сви здравствени радници који су радили у КОВИД амбуланти, затим чланови Стреличарског клуба „Златиборац“, а пловидба гондолом биће и поклон за 49 награђених литерата који су писали за овогодишњи фестивал „Деца међу нарцисима“.

Оно што је свакако потврда доброг пословања ове туристичке атракције је одлична свакодневна посећеност која је ви-

кендом још већа, а редовно јој се враћају и они који су се гондолом већ возили више пута. Безбедност и удобност посетилаца је апсолутни приоритет овог предузећа, па месечни сервиси, честа дезинфекција, одржавање кабина и уређење станица се редовно врше и истом динамиком ће се наставити и даље. ▲

РЕЧ АРСЕНА ЂУРИЋА, ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Ново рухо Златибора

Почињемо с изградњом нових саобраћајница на Златибору, оних ширине 6 метара, а са пешачким и бициклистичким стазама у ширини од по 2 метра. Нове улице радиће се од насеља Калман, поред почетне станице „Голд гондоле“, до хотела „Торник“, одатле до магистралног пута, а затим у другом правцу, од насеља Калман према Постројењу за пречишћавање отпадних вода. Овај концепт улица започет је у насељу „Јелена Анжујска“, а наставља се и у овој години. То ће се радити на Златибору тамо где простор дозволи, док ћемо у постојећим улицама у којима нема довољно простора радити на проширењу и реконструкцији колико то услови дозволе.

Поред текућих радова на обнови постојећих улица, планирана је и потпуна реконструкција улице у насељу Чоловића брдо, тачније од ресторана „Слобода“ до цркве на Златибору, као и Рујанске улице, од насеља Калман до раскрснице за Семеђево. Планиран је наставак изградње Улице проте Симића са пешачком стазом, и оних од хотела „Олимп“ до Студентског одмаралишта, такође са пешачким стазама.

Путеви Србије одобрили су пројекат обилазнице око Зла-

тибора и у наредном периоду очекујемо почетак градње. Обилазница се односи на потез магистралног пута од фудбалских терена хотела „Палисад“, крај Постројења за прераду отпадних вода ободом насеља Обудојевица 3, па до Семеђевог пута, што је прва фаза. Реч је о саобраћајници ширине 6,5 метара са пешачким стазама. Друга фаза те

обилазнице која би могла почети са изградњом ове године, подразумева наставак прве, дакле потез од Семеђевог пута, преко насеља Око, до Бранежаца односно Шљивовице, тачније – до петље будућег ауто-пута који ће водити за Вишеград. На тај начин сигурно ће бити значајно растерећен саобраћај у центру, као и са поменути саобраћај-

ницама које радимо на самом Златибору.

Путеви Србије одобрили су још један пројекат Општини: реч је о изградњи пута Крнда – Росићи за који је Чајетина пре неколико година урадила пројектну документацију. Његова изградња почиње ових дана. То је пут од Сушице, преко Трипкове, до језера Врутци у ширини од 5,5 метара, што је и најближа веза Златибора са аеродромом Поникве. Надамо се да ће овај пут бити завршен до краја године, а од великог је значаја пре свега за мештане који ту живе, али и за аеродром Поникве за који очекујемо да ће од следеће године бити у функцији.

Уз то, завршени су и тендери за реконструкцију путева и улица у износу од 33 милиона, и још један за изградњу нових од 112 милиона динара. Тим тендерима су обухваћене реконструкције и изградње путева и улица на Златибору и у Чајетини, али и у свим месним заједницама на територији Општине. Ребалансом буџета предвиђено је и додатних 30 милиона за ову намену, а имајући у виду прилив новца који је чак бољи од очекиваног, планираћемо још средстава како бисмо у овој години урадили више инфраструктурних пројеката. ▲

За вредне путаре и ове године ће бити много посла

Уређење зелених површина

Грађевински радови

С обзиром на период године, међу уобичајене активности Комуналног јавног предузећа „Златибор“ Чајетина убраја се и одржавање постојећих и формирање нових јавних зелених површина. Отворена је сезона кошења, уређују се простори за рекреацију, а почела је и сезонска садња цвећа које ће обезбедити леп и атрактиван изглед јавних површина у насељеним местима Чајетина и Златибор, као и сеоским месним заједницама. Служба зеленила ове године одржава више од 1.800 квадратних метара цветних површина и око 400 украсних

Отворена је сезона кошења, уређују се простори за рекреацију, а почела је и сезонска садња цвећа

жардињера које су распоређене дуж саобраћајница, испред јавних установа, у пешачким зонама и другим зеленим просторима. Како је цвећу потребна одговарајућа нега, запослени ће брижљиво водити рачуна о њему током читаве сезоне. Ове године уведени су и аутоматски заливни системи на осам јавних површина на Златибору.

– Током вегетационог периода врши се редовно кошење и одржавање око 320.000 квадратних метара јавних зелених површина, које се организује неколико пута годишње, према потребама на терену. Упоредо се почело и са летњим одржавањем путева машинским и ручним раскреси-

ПРОЛЕЋНЕ АКТИВНОСТИ
КОМУНАЛНОГ ПРЕДУЗЕЋА

Златибор ће блистати још више

вањем жбуња и високог растиња поред саобраћајница, како би путни правци били шири и безбеднији. У току је обележавање коловоза хоризонталном сигнализацијом, а у склопу летњег одржавања је и постављање вертикалне сигнализације, у складу са Законом о безбедности саобраћаја, а сходно потребама – кажу у овом предузећу.

Додају да су њихови запослени ангажовани и на припремним радовима за постављање дигиталних паноа за мерење

брзине кретања возила, које им је донирао Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина с циљем повећања сигурности малишана у близини школа, дечјих игралишта и најфреквентнијих саобраћајница.

– Грађевинска служба такође је активна, пре свега на изградњи нових и поправци постојећих путних праваца у чајетинским селима, али и на другим пословима који захтевају грађевинску оперативу. Ради се на више локација истовремено, а осим људ-

ства, уполсене су четири комбиноване грађевинске машине, шест камиона, багер и ваљак, а учинак на терену појачан је и радом нове машине – грејдера. Сем тога, у оквиру остварења Плана јавних набавки, КЈП-у „Златибор“ Чајетина недавно је испоручен нови камион кипер „MAN 6x6“, а возни парк богатији је и за нову комбиновану грађевинску машину – крамер, марке Komatsu, која ће побољшати квалитета рада. Завршен је и поступак набавке, па се очекује испорука још једног камиона „MAN 4x4“ – истичу у КЈП „Златибор“.

Настављени су радови на изградњи новог пословног објекта. Одрађени су темељи за управну зграду, урађена је трафо станица за напајање будућих објеката. Предвиђено је да у продужетку управне зграде буду браварске и механичарске радионице са котларницом и магацином резервних делова и алата, гараже за потребе зимске службе и за помоћна и специјална возила, перионице, и складишта путарске соли и ризле. У оквиру самог комплекса предвиђене су зелене површине са групацијама ниског и високог зеленила, растиња и затрављених површина. Подсећања ради, Општини Чајетина је од Министарства за заштиту животне средине одобрен пројекат „Пожумљавање претоварне станице Златибор“, којим је предвиђено уређење девастираног простора садњом панчићеве оморице, бора и брезе, што ће очувати преднеоне карактеристике поменутог простора.

Према устаљеном Плану и програму рада послују и остале службе КЈП „Златибор“.

Садња цвећа у Чајетини

Планове за унапређење општине Чајетина и живота својих суграђана, локална самоуправа успешно реализује уз помоћ јавних предузећа. Један од већих пројеката који се приводе крају је и постројење за прераду отпадних вода на Златибору, које реализује ЈКП „Водовод Златибор“ Чајетина. Ово јавно предузеће, уз редовне активности, пред собом има још један велики изазов, а реч је о изградњи водовода Сушичка врела.

Грађевински радови на постројењу за прераду отпадних вода на Златибору су завршени. Оно што је у међувремену још урађено, када су то временске прилике дозвољавале, јесте постављање енергетских каблова, као и трафостанице на коју се управо очекује прикључење. Тренутно су у току радови на изградњи приступног пута који ће имати и спортско рекреативну функцију

У току је израда пројектне документације за Сушичка врела и ускоро очекујемо грађевинску дозволу за Прву фазу која подразумева радове на градњи црпне станице, цевовода у дужини од 4,2 километра и постројења за прераду воде на Жигалском вису. По добијању дозволе, следи расписивање тендера за набавку цеви, фитинга и осталог потребног материјала, а онда ће се кренути на извођење радова. У наредном периоду радиће се на изградњи приступних путева како би машине несметано

ВОДОВОД ЗЛАТИБОР

Пред великим изазовима

могле да прате задате радове. Сама траса новог цевовода од Сушичког врела до Жигалског вуса је изузетно тешка и компликована. Терен је веома стрм, каменит и неприступачан, али се надамо да ћемо са колегама из КЈП Златибор успешно одговорити изазовима коју су пред нама.

ЈКП „Водовод Златибор“ ради на довођењу воде за Стопића пећину, где је терен такође те-

жак, али уз добру механизацију коју поседујемо и добро обучене раднике, све ће бити успешно завршено. И у Сирогојну се ових дана ради на довођењу воде за цркву Светих апостола Петра и Павла. Захтевнији посао који предстоји је замена магистралног водовода на потезу од Фармека Обудојевици. У плану је и замена комплетног водоводног крака по фазама, све до Рибнице, а настављамо са радовима

на изградњи водоводне мреже у Горњој Шљивовици. Тренутно се изводе радови на повезивању секундарних кракова на главни цевовод. Терен је изузетно тежак, али смо упркос свему ископали и поставили више од 2.000 метара новог цевовода. Завршени су и радови на ископу и постављању резервоара.

Представник произвођача ливеногвоздених цеви ТРМ из Аустрије, представио је начин на који се постављају дуктилне цеви. Оне су намењене поузданом водоснабдевању и могу да испуне све захтеве које компликован планински терен диктира. Једна од предности је једноставно, брзо и

Један од пројеката који се приводе крају је и постројење за прераду отпадних вода на Златибору, које реализује ЈКП „Водовод Златибор“ Чајетина

безбедно монтирање. Те цеви су израђене према највишим европским стандардима са веком трајања дужим од 50 година.

Запослени су показали велико занимање да више науче о постављању и монтирању овог типа цеви, јер велики изазови су тек пред нама – као што је замена цевовода од Рибнице до Златибора, и постављање новог цевовода од Сушичких врела до Златибора. ▲

ТУРИСТИЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА – ПРОМОЦИЈА ЛЕПОТА ЗЛАТИБОРА
И У НАРЕДНОМ ПЕРИОДУ

Ново упознавање српске лепотице

Пуно енергије је утрошено да се Златибор представи и приближи туристима као сигурно одређиште, какво и јесте, па је на терену уложено доста труда у све безбедносне мере како се пандемија опасног вируса не би ширила даље

Златибор је дестинација која се посећује током читаве године, па зато настоји да својим гостима понуди богат садржај. Директор Туристичке организације Златибор Владимир Живановић каже да се чини све како би ова планина била пожељно и безбедно туристичко место.

Пуно енергије је утрошено да се Златибор представи и приближи туристима као сигурно одређиште, какво она и јесте, па је на терену уложено доста труда у све безбедносне мере како се пандемија опасног вируса не би ширила даље. Хотелијери и ресторатери се придржавају прописаних мера, а за време првомајских и Васкршњих празника који су за нама, попуњеност капацитета је била изнад 90 одсто.

– Годинама уназад издвајали су се одређени туристички локалитети који из сезоне у сезону привлаче заиста велики број посетилаца. Предњачи Стопића пећина која је и за време minulih празника привукла ба-

Дестинација која се посећује током читаве године

рем четири хиљаде посетилаца за само четири дана, што је заиста добар резултат. Ту је и нова атракција – Голд гондола – која је тренутно најатрактивнији новитет. Привлачи велики број посетилаца, обара рекорде из дана у дан и од отварања до данас привукла је импозантан број туриста. Локална самоуправа је виде-

ла потенцијал гондоле и сигурни смо да ће и током летње сезоне бити главна атракција – каже Владимир Живановић, директор Туристичке организације Златибор.

Та организација има у плану да обиђе 15 градова у Србији како би туристичку понуду овог планинског центра за насту-

пајућу летњу сезону, представила и приближила свим заинтересованим посетиоцима, а почетак те промотивне кампање очекује се предпоследње недеље у мају.

– Циљ кампање је промоција Златибора и његових нових садржаја. Туристе ћемо упознати са свим сервисним информацијама одређишта, са летњим радним временом свих локалитета, ценама улазница, или смештаја у хотелском и приватном смештају, а жеља нам је да Златибор прибли-

”

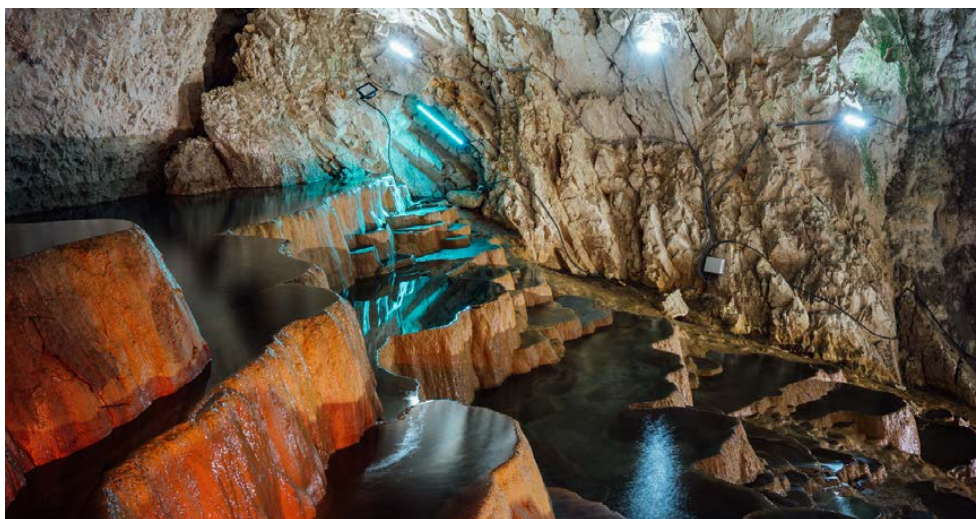
Захваљујући улагањима локалне самоуправе, Златибор има велику понуду квалитетног садржаја и доста промотивних туристичких пакета

”

жимо тим људима, да им ујемо у подсвест и побудимо интересовања, па верујемо да ће велики број њих одабрати баш ову планину као своју летњи рај – рекао је Живановић.

Захваљујући улагањима локалне самоуправе, Златибор има велику понуду квалитетног садржаја и доста промотивних туристичких пакета. У циљу представљања ове планине као водећег туристичког одређишта у Србији, у наредном периоду радиће се на продукцији филма који ће дочарати потенцијал златиборских села, манифестације, микротуристичке локалитете у тим селима, као и сеоска туристичка домаћинства која су категорисана и баве се издавањем смештаја.

Данка Милованић

Стопића пећина је за време minulih празника привукла око четири хиљаде посетилаца за само четири дана

Дом здравља у Чајетини добио је на поклон медицинску опрему у виду вишекратних заштитних скафандера, заштитних маски, рукавица...

ДОНАЦИЈА ДОМУ ЗДРАВЉА У ЧАЈЕТИНИ ОД ЗАДОВОЉНИХ ПАЦИЈЕНАТА ИЗ НИША

Племенити гест захвалности

Још једна донација стигла је у чајетински Дом здравља. Наиме, након заражавања вирусом корона, породица из Ниша која је боравила на Златибору одабрала је Дом здравља у Чајетини као здравствени центар који ће им помоћи у опоравку, а по њиховим реакцијама нису се покајали. Захваљујући љубазности и стручности чајетинских здравствених радника опоравак је ишао у правом смеру и у знак захвалности одлучили су да им донирају заштитну опрему која је у овим данима неопходна.

Захваљујући донацији туристичке агенције Блу травел из Ниша, која деценију уназад доводи туристе у овај – како и сами кажу – најлепши кутак Србије, Дом здравља у Чајетини добио је на поклон медицинску опрему у виду вишекратних заштитних скафандера, заштитних маски, рукавица и прскалица за дезинфекцију просторија. По речима Александре Цветковић, једне од донатора, ово је први контингент помоћи у будућој сарадњи нишке туристичке агенције и чајетинског Дома здравља.

– Пре свега желела бих да похвалим медицинско особље, то су

наши дивни лекари који се храбро боре са овом пошасту која нас је задесила пре више од годину дана и још нас опседа, и да се захвалим и похвалим сво медицинско особље Дома здравља Чајетина јер смо се и моја породица и ја, нажалост, затекли у борби са корона вирусом пре два месеца, али овде смо наишли на изузетну предисретљивост и љубазност што нам

је било од велике помоћи приликом опоравка. Наравно, ништа од овога не би било овако добро организовано да није председника општине господина Милана Стаматовића и председника СО Арсена Ђурића, а посебну захвалност морам да упутим и директорки Дома здравља Мири Ђуровић – рекла је Александра Цветковић, донатор.

” По речима Александре Цветковић, једне од донатора, ово је први контингент помоћи у будућој сарадњи нишке туристичке агенције и чајетинског Дома здравља ”

С обзиром да је свака помоћ драгоцену за све који су у нашем систему здравствене заштите, у име колектива и своје лично име, захвалио се Млађен Весовић, заменик директора Дома здравља, истакавши да је њихова донација од велике користи свим здравственим радницима, а испоручи и расподели дониране медицинске опреме присуствовао је и Арсен Ђурић, председник СО Чајетина.

– Драги су нам људи који се сете и колико могу донирају потребна средства неопходна у свакодневном раду и веома смо им захвални – рекао је Млађен Весовић. – Та породица је из Ниша, и како су имали здравствених проблема помогли су им наши здравствени радници. Ми се боримо да са нашим скромним Домом здравља пружимо одговарајућу заштиту свим становницима општине, али и гостима чији се број из дана у дан повећава тако да смо прилично оптерећен здравствени центар.

Солдарност у тешким временима је кључна како бисмо се заједно изборили са изазовима, а оваква донација је управо један од начина заштите здравствених радника од обољевања.

Д. М.

ПОСЛЕ ПИСАЊА „ЗЛАТИБОРСКИХ ВЕСТИ“

ЕКОАГРАР КОД МЛАДОГ ЛУКЕ ИЗ СЕМЕГЊЕВА

Широм отворена врата

Лука са директором „Екоаграра“
Марком Марићем

Већ смо писали о младом Луки Црепуљаревићу из Семегњева који је решио да обнови дедовину и остане на њој. Почео је са три овце а данас их има девет, па је стекао услов за уматичење грла ради добијања подстицајних средстава.

За причом објављеном у „Златиборским вестима“ кренуо је и директор „Екоаграра“ Марко Марић, решен да помогне младом произвођачу и будућем сараднику. У пријатном разговору и домаћинском окружењу посаветовао је Луку и усмерио га у ком правцу да крене. Тренутно, у оквиру програма мера, постоји позиција за коју би Лука могао конкурисати и вероватно остварити оно што је замислио. Јер, речена мера се назива „Подршка младима на селу“, а он се уклапа управо у тај профил.

– Данашња посета директора „Екоаграра“ доста ми је значила јер је то доказ да је прича у коју сам ушао као млад човек са жељом да остане на селу уродила плодом – рекао је Лука. – А посебно ме је обрадовало што је лично дошао са јасним идејама, које су ме увериле да све ово што радим, радим са добром рачуницом, и сасвим извесном перспективом. Понудио ми је пакет помоћи који „Екоаграр“ обезбеђује младим пољопривредницима међу којима сам и ја. То ми много значи због моје младости, неискуства и жеље да уђем у ту причу, а господин Марко ми је на посебан начин широм отворио та врата.

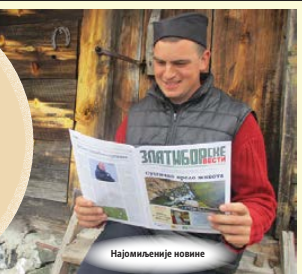
Верујемо да је ово тек почетак сарадње и да ће Лука бити подстакнут а његова будућност сигурнија уз помоћ локалне самоуправе и Златиборског „Екоаграра“.

М. Весовић

СВОЈ НА СВОМЕ

Лукина велика матура живота

Пре три године дошао је на дедино имање са намером да га обнови и на њему остане, да се огњиште не угаси

Најмилије новине

Семегњево је златиборско планинско село које се одликује свим лепотама које природа може да пружи. Село је велико, али је људи мало. Међутим, један млад момак државу се да дође из града и да то промени. А, да ће успети, време ће показати.

Лука Црепуљаревић је осамнаеста. Пре три године дошао је на дедино имање са намером да га обнови и на њему остане, да се огњиште не угаси. За кратко време стекао је симпатичне комшије, али и шире. Управо је он разлог зашто се село Семегњево у последње време све чеће спомине на многим медијима. Та популарност му одговара. Преко друштвених мрежа јављају му се са свих континентата са подршком. То су махом наши људи из Америке, Аустралије и многих држава Старог света. За две седмице имао је више од 200.000 прегледа преко интернета погледа.

– Јављају ми се људи из целог света са речима благослова и

подршке тако да мој квалитет образовања и памет препознају сви, како моји вршњаци, тако и старији, али и многе познате личности. А неке девојке кажу ми да сам свој лепоте, памети и јасног става, што их и привлачи. – а мени прија.

За три године, од када је започео сеоски живот, много тога је урадио. Прво је обновио кућу, а

општине и Еко аграра за проширење свог стада. Гаји и кокошке, а сваке јесени купи и прасе које утову. Онда буде пршуте, сланине, чварка и масти. С тим намирницама помаже и породицу која живи на Златибору.

– За себе могу рећи да се заравно храним, и да сам шта једем. У њиви коју обрађујем садим лук, кромпир, цвеклу, шаргаре-

му је потребно десетак метара, пошто ложи и лети због припремања хране. Иако млад, овај момак успева да буде и добар ђак, и добар пољопривредник. Али, оно што је за њега најважније је породица. Не чуђи, јер не намерава да живот на селу проведе сам.

– Циљ ми је да се пре свега остварим као породичан човек и обезбедим себи срећно поштество. Тиме се продужава лоза Црепуљаревића, а огњиште се не гаси. Жеља ми је да обединим све – живот на селу, породицу и посао. Планирам да завршим школу за цариника и било би ми много лакше када би се асфалтирао пут до Мокре Горе преко Пањка, јер би ми тако радно место било приступачније.

Поред свих нећаћа са којима се сусреће овај млади човек, он је истрајан у намери да оствари све своје снове пре свега да заснује сопствену породицу и с њим остане свој на своме.

Марсела Весовић

Пред дедовином

Групи портрет са прецима

Прича која је заголицила људе из „Екоаграра“

СЕРТИФИКАЦИЈА ЖИГА „ДОБРО СА ЗЛАТИБОРА“

Убудуће редовна годишња провера

Жиг „Добро са Златибора“ требало би да дода вредност производима са сеоског подручја општине Чајетина, са сировином која је провереног порекла са територије општине

Представници сертификационе куће из Суботице потписали су уговор с предузећем Златиборски Еко аграр ради контроле добијања жига „Добро са Златибора“, а посетили су и пет произвођача који су се пријавили за добијање овог обележја.

На породичном газдинству Живојина Планића у Сирогојну налазе се засад од 400 стабала старих сорти шљива, засад малина стар 22 године и нови засад купина. Он се након одласка у пензију посветио само радовима на свом имању уз помоћ породице, сезонских радника и комшија, и годинама продаје производе са свог газдинства – по наруџбини.

Традиција на нов начин

Живојинова ћерка Марија одлучила је да напусти посао за који се школовала у Београду, како би се посветила пласману производа. Осим своје породичне тезге у центру Сирогојна, остварили су сарадњу и с неким већим маркетима и продавницама здраве хране, а у понуди, осим прерађеног воћа, имају и производе од биља које ниче крај њихових воћњака. Како би ојачали свој породични бренд „Златиборска традиција“,

пријавили су се за добијање жига „Добро са Златибора“, јер планирају проширење производње на стари начин.

– Имамо сируп од маслачка, сируп од коприве, боров сируп, и сируп од зове – каже Марија Бојанић. – Та четири производа су нам циљна група, а издвајамо их јер могу да помогну људима као фитотерапија. Али поред тога имамо и разна слатка и џемове од дуње и малине, а тата пече и ракију. Све је то из овог поднебља.

Домаћинство Планића је једно од пет газдинстава које су посетили представници суботичке сертификационе куће „Органик контрол систем“ по потписивању уговора са Еко Аграром. Ради контроле.

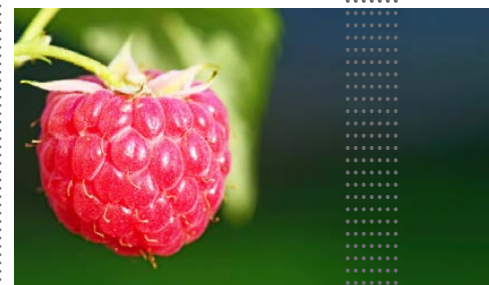
– Да би овакав систем функ-

ционисао, уобичајено је да се нека трећа, независна страна ангажује како би практично проверила да ли произвођачи, односно пружаоци услуга, производе храну или обављају услуге у складу са правилником. Ми као кућа која се дуже од две деценије бави контролом и сертификацијом органске производње, као и производа са ознакама српског географског порекла, одабрани смо као тело која ће спроводити надзор над тим произвођачима и на основу тога давати мишљење Златиборском Еко аграру, који ће и доносити одлуку о додели жига

Обостране обавезе

Како би пољопривредни производи или туристичке и угоститељске услуге носили озна-

ку „Добро са Златибора“, морају испуњавати захтеве из правилника и законског оквира државе који се односе на локално порекло сировина, безбедност хране, заштиту животне средине, евиденцију процеса... У иновативном систему за локалне самоуправе добијање жига неће бити на неограничен период, већ су контроле најављене за сваку годину, а намера је да производи, а најпре храна, не прелазе сувише километара до потрошача.

Жиг „Добро са Златибора“ требало би да дода вредност производима са сеоског подручја општине Чајетина, са сировином која је провереног порекла са територије општине, а када је реч о меду и месним прерађевинама, како је прописано, да животиње морају провести најмање шест месеци у овом месту пре припреме и коначне обраде. ▲

ПРЕДНОСТИ УПИСА У СРЕДЊУ УТШ У ЧАЈЕТИНИ

Добар избор – сигурна будућност

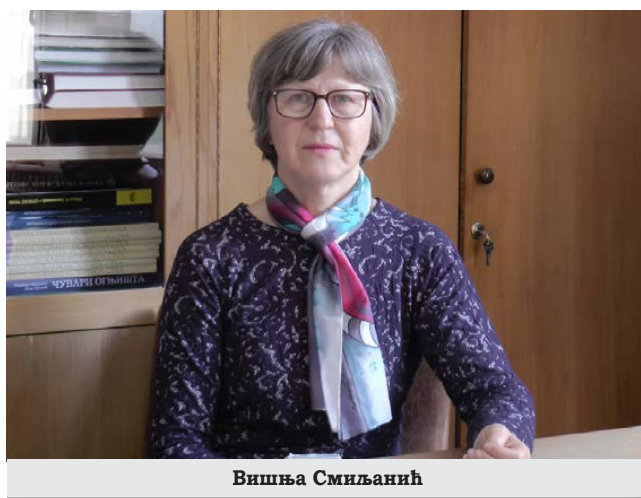

За нову школску годину 2021/22. планира се упис 120 ученика у средњу Угоститељско-туристичку школу у Чајетини, а представљање школе осмацима спроведено је другачије у односу на претходне године. Пракса је показала да се велики број младих са подручја Чајетине, као и из суседних градова и општина, одлучује управо за ову средњу школу.

Средње школе на нивоу целе Србије у протеклој школској години наставу су спроводиле по комбинованом моделу. Угоститељско-туристичка школа у Чајетини једна је од ретких која је имала могућност организовања практичне наставе која се одвијала по хотелима и агенцијама на Златибору и у Ужицу. Сходно томе, ученици су били у прилици да да у недељама када је предвиђена онлајн настава присуствују часовима вежби и практичне наставе.

– Ми смо у школи радили низ испитивања, пре свега упитнике које смо слали свима, и родитељима, и наставницима, и ученицима, у циљу добијања повратних информација што се тиче оваког начина организовања наставе – рекла је Вишња Смиљанић, директорка УТШ у Чајетини. – Те податке смо добили и изнећемо их на седницама наставничког већа и школског одбора. На најбољи могући начин спроводили смо наставу по овом комбинованом моделу.

На основу резултата ученика на завршним испитима, као и њиховог успеха из шестог, седмог и осмог разреда, формира се број бодова за сваког од њих и попуњавају се листе жеља. За ову годину планирано је уписивање 120 ученика у четири одељења. Једно ће бити комбинација од по 15 ученика ку-

Вишња Смиљанић

вара и конобара, који ће се школовати по систему дуалног образовања, а преостала три одељења су четворогодишњег образовног профила, и то за туристичко-хотелијерске техничаре, комерцијалисте и кулинарске техничаре.

– Обавићемо упис ученика за дуални систем образовања јер је код нас то потпуно заживело. Имамо склопљене уговоре са највећим хотелима на Златибору као што су „Палисад“, „Мона“ и „Буџет“, а од ове школске године са послодавцима су, осим школе, уговоре потписали и родитељи. Уговори се у потпуности поштују и ученици су изузетно редовни на практич-

ној настави, а уз то имају и одговарајућу новчану надокнаду за утрошено време – додаје директорка Смиљанић.

Са представљањем образовних профила на територији чајетинске општине и у целом региону, УТШ је почела 19. априла. С обзиром да су се морале испоштовати све епидемиолошке мере, није се улазило у учионице код младих матураната, већ је промотивни материјал на „флешу“ подељен тимовима који се баве професионалном оријентацијом ученика.

– Кроз материјал који је достављен потрудили смо се да ученицима објаснимо која је предност

уписа у наше школе – наставља директорка. – Прва је то што су све то атрактивни образовни профили који не само да су занимљиви што се тиче извођења наставног градива и начина и организовања практичне наставе, а затим што нудимо и најбоље могућности у поређењу са другим школама. Веће су и могућности организовања практичне наставе због близине Златибора, где постоји велика потреба управо за тим кадровима. Сви образовни профили наше средње школе пружају велике могућности не само за рад, већ и даље школовање и напредовање. И при завршетку трогодишње школе послодавци су спремни да улажу у њих што

Пракса је показала да се велики број младих са подручја Чајетине, као и из суседних градова и општина, одлучује управо за ову средњу школу

се тиче уписа на високе струковне школе, као што су гастрономија и ресторатерство, а спремни су и да их стипендирају.

Организована такмичења за ученике из стручних предмета ове године су изостала. У случају повољније епидемиолошке ситуације, са почетком следеће школске године кренуће се и са припремама за будућа такмичења јер су планови да се она спроведу не само на нивоу републике, већ и у земљама у региону.

Д. М.

ОСНОВНА ШКОЛА „ДИМИТРИЈЕ
ТУЦОВИЋ“ ПРОСЛАВИЛА
134. ГОДИНУ РАДА

Рођенданска химна

Основна школа „Димитрије Туцовић“ прославила је 134. рођендан. Свих ових година могла се подичити успехом у образовно-васпитној раду, који је препознатљив у локалној средини, а и шире.

У четвртак, 13. Маја, традиционално се обележава Дан Основне школе „Димитрије Туцовић“ у Чајетини. Имајући у виду да су се, након дуже од годину дана ванредне ситуације, деца заситила „онлајн“ наставе и „онлајн“ организовања приредби, и да су зато жељна дружења, школски прегоаци су смислили начин да у складу са епидемиолошком ситуацијом и мукама које су нас снашле, овогодишњи јубилеј ипак буде обележен. А прослава је почела надметањем у спортским дисциплинама.

– Наставници су припремили одговарајуће игре, а то су углавном биле оне појединачне, јер због здравствене ситуације нису могли да се организују оне у групним спортовима. Стручно веће за физичко васпитање је то тимски одрадило и првог дана је приређен програм приређен за ученике у Чајетини. Већ за сутрадан, сличне активности су испланиране за ученике на Златибору, уколико то временске прилике буду дозволиле – рекла је Милка Васиљевић, директорка школе.

Она је, након обавезног осврта на резултате досадашњег рада школе, уручила награде и дипломе најуспешнијим ученицима. Том приликом рекла је да је задовољна, чак и поносна на њихов успех, а посебно на ученике који су се истакли или пласирали за даља надметања. Иначе, запажене резултате ученици ове школе остварили су и на спортским такмичењима.

– Такмичења су махом завршена, док је неколико још у току, па смо најбољим ученицима поделили књиге као што то радимо сваке године. Овај пут имамо и веома добре резултате постигнуте на окружним такмичењима, па бих посебно издвојила два ученика који иду на републичко надметање на књижевној олимпијади. То су Емилија Средојевић, ученица осмог разреда, и Лазар Марић са Златибора, њен вршњак и колега – додала је директорка. – Ја им овом приликом желим успех и на том такмичењу, и у животу.

На радост наставника и ђака, а у част 134 године постојања и рада, школа „Димитрије Туцовић“ добила је – своју химну. Наиме, на конкурс за најбољи текст победио је ученик Дамјан Војиновић са Златибора, а најлепшу мелодију компоновао је Марко Кутлешки, наставник музичког васпитања. **Д. М.**

ЕКОЛОШКА СВЕСТ

Обележен Међународни дан биодиверзитета

На последњој седници Еко-одбора ОШ „Димитрије Туцовић“ која је одржана у овој школској години подељене су награде ученицима који су победили на ликовном и литерарном конкурсима, а обележен је и 22. мај, Међународни дан биодиверзитета. Тим поводом гости Еко-одбора били су представници Парка природе Златибор који су говорили о специфичности биљног и животињског

еко-школе а да га ми нисмо реализовали – хвали се Мр Зорица Милосављевић, координаторка Еко-одбора. – Такође, и у оквиру саме еко-школе, ми расписујемо конкурсе које нисмо у обавези да распишемо. На тај начин неке теме и идеје чинимо видљивијим. Амбасадори одрживог развоја који прате рад еко-школе, анализирају га и награђују успех, а пошто смо ми реализовали мноштво пројеката, од

да и затражили (пожелели) да заједно са школом организују једну акцију уређења на путу до места и око базена – нагласила је Зорица Милосављевић. – Свака част омладинцима који размишљају о својој локалној заједници и уочавају оно што је лоше, дају предлоге и желе да се ангажују, тако да ћемо реализовати ту акцију уређења. Већ смо разговарали са КЈП „Златибор“ са којим имамо сарадњу и уважавамо

У школској 2020/2021. години Еко-одбор школе „Димитрије Туцовић“ успео је да оствари велики број предвиђених активности

света на овом простору и другим карактеристикама Парка.

У школској 2020/2021. години Еко-одбор школе „Димитрије Туцовић“ успео је да оствари велики број предвиђених активности. О успешности рада ове еко-школе најбоље говори и чињеница да су при обнављању чланства, од уласка у Међународни програм еко-школа, били ослобођени чланарине.

– Ми смо од самог почетка, од како смо се укључили у Програм еко-школе, били препознатљиви у целој Србији по великој сарадњи са локалном заједницом и по томе колико активности реализујемо. Ни један пројекат није био преко

њих смо били награђени ослобађањем од плаћања чланарине.

Сарадња учитеља, наставника и ђака, као и подршка директорке школе, сарадња са локалном самоуправом и свим јавним предузећима и установама општине, врло је битна у настојању да се пробуди свест о важности очувања животне средине. Да су успели у томе најбоље говори чињеница да се еко-одбору већ обраћају становници општине Чајетина у потрази за решењем за проблеме везане за заштиту природе.

– У Мушветима, где се налази базен, омладинци су приметили да има јако много отпа-

се као партнери, који нас увек помаже у акцијама.

Гости Еко-одбора били су представници Парка природе Златибор који су говорили о специфичности и богатству биљног и животињског света на овим просторима и другим карактеристикама Парка. Такође су подељене и награде ученицима који су победили на ликовном и литерарном конкурсима који су расписан у марту. На крају састанка чланови еко-одбора упознати су и са пројектом прекограничне сарадње са Црном Гором у којем ће се наредне године неке активности одвијати у сарадњи са Националним парком природе „Сутјеска“.

М. П. А.

ЗЛАТИБОРСКИ КРУГ ОБЕЛЕЖИО 20 ГОДИНА РАДА

Неговање људске племенитости

Две деценије друштва које на најлепши начин представља латинску изреку *gens una sumus* – или сви смо једно

Удружење грађана „Златиборски круг“ из Чајетине ове године прославља значајан јубилеј – двадесет година постојања и преданог рада на побољшању квалитета живота у локалној заједници и шире за припаднике рањивих група: за децу са сметњама у развоју, старије особе, жене на селу, особе са инвалидитетом... Посвећеност идеји да Чајетина буде добро место за живот свим људима и да деца расту у здравој и безбедној средини била је једини капитал с којим је Удружење 2001. године започело рад. Основано је на иницијативу Весне Белчевић, Мирјане Јелисијевић Лончар, и Зорице Милосављевић која данас успешно и посвећено врши функцију председнице Удружења.

Света људска права

Током дводеценијског рада, чланови Удружења су све активности осмишљавали и реализовали водећи рачуна о

остваривању људских права, са акцентом на права припадника такозваних рањивих друштвених група. У вези са тим, постављени су себи главне циљеве, а то су промоција здравих животних стилова за децу и омладину организовањем образовних

програма за родитеље, просветне раднике и младе, представљање и примена програма за младе који подстичу толеранцију и уважавање различитости; квалитетну комуникацију и конструктивно решавање проблема и сукоба, подстицање међугенерациске сарадње и побољшање квалитета живота старијих особа, побољшање квалитета живота

особа са инвалидитетом, остваривање родне равноправности и оснаживање жена из сеоских средина и допринос изградњи образованог друштва и промоција хуманих вредности и људских права.

Од 2001. године када је основано, Удружење је реализо-

вало више од 40 пројеката, уз подршку домаћих и страних донатора, а у сарадњи са бројним организацијама и институцијама локалне заједнице и шире. Његови чланови су учествовали у припреми и изради свих локалних стратешких докумената, покретали оснивање бројних скупштинских тела и успело да повеже важније локалне институције

Помоћ немоћнима

Златиборски круг је препознатљив по организовању хуманитарних акција којима већ годинама повезује људе и јача осећај припадања локалној заједници, промовише доброту и племенитост као начин живота. Покренуло је канцеларију за младе и опремање њиховог центра, омладинске новине и радио, уличне акције, међугенерациску сарадњу, побољшање положаја и опремање клубова за старе, обуке пензионера за рад на рачунару, рад на побољшању положаја жена у сеоским срединама, оснивање Савета за родну равноправност, покретање Волонтерског социјалног сервиса, организовање радионица, путовања, излета... и још много тога.

Бавећи се потребама деце и младих са сметњама у развоју и старих, Златиборски круг је од 2014. године лиценцирани пружалац услуге Дневни боравак за децу са сметњама у развоју „Зрачак“ у Чајетини, а шест година је било пружалац социјалне услуге – Помоћ у кући за старе.

Након сумирања досадашњих резултата, у Удружењу се праве даљи планови, а првенствено на унапређивању положаја припадника рањивих социјалних група, остваривања и унапређивања људских права у општини Чајетина, едукацији младих и свих становника општине о важности очувања и заштите животне средине, примене принципа циркуларне економије и превенције климатских промена у циљу одрживог развоја. ▲

UDRUŽENJE
GRAĐANA
ZLATIBORSKI
KRUG

Осмомартовска приредба у Дневном боравку „Зрачак“

Д а општина Чајетина стално подиже стандарде туризма и брине о потребама свих туриста говори чињеница да је почела реализација пројекта Приступачан Златибор за све. Удружење Инклузија особа са инвалидитетом Чајетина заједно са локалном самоуправом и Туристичком организацијом Златибор реализује пројекат чија је основна активност оцена приступачности смештајних и угоститељских објеката за особе са инвалидитетом. Пројекат је иначе део велике акције „Заједно за активно грађанско друштво - АЦТ“ који финансира Влада Швајцарске, а спроводе швајцарска организација Helvetas Swiss Intercooperation у конзорцијуму са удружењем Грађанске иницијативе.

Тренутно се ради методологија по којој ће се процењивати у којим објектима особе са инвалидитетом могу да бораве без препрека. Подаци о томе наћи ће се на дестинационом систему наше Туристичке организације, где ће туристи са инвалидитетом моћи прецизно да се информишу о томе који објекти су им приступачни. Очекује се да се кроз активности на том пројекту подигне свест угоститеља о пружању услуга особама са инвалидитетом и да се почне са уклањањем препрека.

ЗЛАТИБОР ВОДИ РАЧУНА О СВИМА

Приступачност је део гостопримства

Ради се методологија по којој ће се процењивати у којим објектима особе са инвалидитетом могу да бораве без препрека

АКЦИЈА ДОБРОВОЉНОГ ДАВАЊА КРВИ

Њихово мало некое је много

Редовне акције добровољног давања крви организују се четири пута годишње на територији општине Чајетина. Имајући у виду да је епидемија корона вируса довела до бројних проблема у свим сферама, акције давања крви почеле су се спроводити сваког месеца.

Служба за трансфузију крви Ужице и Црвени крст Чајетине спровели су још једну акцију добровољног давања крви у просторијама Удружења пензионера. Већ у првих неколико часова одзив је био добар, што је, по речима организатора, уобичајено за акције које се спроводе у нашој општини.

– Од када је почела епидемија корона вируса, уместо тромесечних долазака у општину Чајетина сад долазимо сваког месеца како бисмо успели да збринемо све пацијенте којима је то неопходно – објашњава др Данијела Ђенадић, трансфузиолог. – Било је људи заражених вирусом, опоравак тече споро, у међувремену је почела и вакцинација па смо и због тога били мало ометени. Све у свему, залихе

крви су нам се смањиле, а потребне су нам све крвне групе, нарочито О-негативна и А-негативна

У акцији углавном учествовали дугогодишњи добровољни даваоци, који су још једном показали хуманост и спремност да помогну.

– Сваки пут када добијем позив радо се одазивам – рекао је Мирољуб Бошковић са Златибора. – Када видим шта се све дешава, одмах се одлучим на овакав корак јер моје мало неком може значити много и спасити живот.

Сваки давалац који је здрав и жели да помогне може да се јави Служби за трансфузију Ужице у времену од 7 до 18, и викенду од 10 до 15 часова. Д. М.

Данијела Ђенадић

Мирољуб Бошковић

На Златној планини

Поглед на Доброселицу, место где су му рођени родитељи

ВЕЛИКИ ЉУДИ МАЛЕ СРБИЈЕ: БРАНКО СТАНКОВИЋ

Нема бољег лека од доброг човека

ВЕЛИКАНИ НАШЕГ КРАЈА

Квадратура круга спомиње се у староегипатском Риндовом папирусу који датира из XVIII века пре Христа. Тим проблемом бавили су се затим и хеленски математичари Еуклид, Анаксагора, Антифон, Брисон, Хипократ, Архимед, Питагора... па ту своју муку оставили потомцима и следбеницима.

Али, тим проблемом се на очиглед јавности већ две деценије бави и један наш човек, Ужичанин с коренима на Златибору. А ако неко не зна, реч је о Бранку Станковићу, аутору, уреднику и водитељу документарне серије „Квадратура круга“, једне од најгледанијих на програмима „Јавног сервиса“, односно Телевизије Србије.

Бранко међу колегама слови за „најнаграђиванијег“ новинара РТС, а уз то, носилац је свих еснафских признања последње Југославије и обновљене Србије. Због свог професионалног рада понео је и ласкаво звање академика, али не воли да се њиме много кити. Уз то, члан је „само“ Академије филмске уметности и наука, у којој су се сабрали готово сви велики ствараоци наше кинематографије у последњих седам деценија (данас нешто мање од стотину преживелих), а затећи се у таквом друштву огромна је част!

– И обавеза – допунио је.

Старо познанство обнављали

Са најлепшим цветом Златибора

смо у тесној кафаници на Чукарици која нас је трпела добра два сата. И дуже, али пролетело је!

Школа живота

– Нема за човека веће среће него кад се бави послом који воли – почео је своју исповест. – Уписао сам новинарство на Факултету политичких наука, а почео да сарађујем у редакцијама „Вести“ и ужичког радија као студент. То је био добар систем обавезне летње праксе, када смо мо-

рали да проведемо по недељу дана у редакцијама новина, радија, телевизије, па чак и у такозваним предузетним листовима које су издавала предузећа и организације „цивилног сектора“. А да сам ту праксу обављао ваљано, сведочи податак да сам постао стални хонорарни сарадник ужичких медија. Нарочито лети, кад би половина редакције одмаглила на годишње одморе, па готово све препуштали мени на милост и немилост.

Да је добро испекао новинарски занат потврдило се и када се запослио у РТС-у као дописник из Ужица и читавог региона.

– Кад је неко запослен у матичној редакцији, намене му сектор који ће пратити, па новинари постају уско специјализовани за поједине области – од културе, преко привреде, образовања, комуналне политике и „дрне хронике“, до спорта и забаве. Дописницима је намењен најтежи део посла јер морају да покривају све догађаје и да разговарају са људима различитог интересовања и образовања, из различитих социјалних миљеа, а свакодневна путовања и да не спомињем. Мада се неким колегама од таквог сваштарења дизала коса на глави, да будем поштен, била је то најбоља школа новинарства. Па и живота!

Ипак, највеће задовољство сваког поштењег новинара је откриће да је својом репортажом успео некоме да помогне, да исправи какву неправду, или бар на час олакша живот неком злосрећнику.

– Ја сам то усвојио као принцип, од којег не бих одступио ни по цену отказа, а да сам у праву сведочи податак о дуговечности емисије „Квадратура круга“. Двоумио сам се да ли то да узмем за животни мото, али превагнула је једна реченица мог оца Јована коју је стално понављао, а гласи „Нема бољег лека

Са доделе награде Удружења новинара

Учесник је неколико међународних ликовних колонија

Драгоценни плодови

од доброг човека". Па, и ако је није он смислио, ако потиче из арсенала наших народних мудрости, зар није генијална и сввремена?

Заиста, на основу тешке претраге и лаког открића, установљено је да ће та документарна серија најесен обележити важан јубилеј – пуне две деценије непрекидног емитовања, као и првих хиљаду емисија које, ма шта ко мислио, успевају да сачувају, па и да подигну углед читаве новинарске професије.

Филмови, драме и други пороци

Да ли је свака емисија серијала „Квадратура круга“ само телевизијски прилог, или јединствени, засебан документарни филм? Та дилема га никада није опседала, јер уз те емисије, снимео је и 32 документарца, од којих се чак 27 овенчало неком наградом или признањем, а то је „скор“ на каквом би му позавидели и они што се само тиме и баве!

– Али, ја сам написао и две дра-

Рођендан „Квадратуре круга“

ме – исприсио се. – „Није него“, и „Бар – Београд, виа Пекинг“.

Изненадио се што саговорник зна да је пре десет година „Београд-

ска књига“ штампала „Квадратуру круга“ у писаној форми, преведену на писани језик. Јер, иако је печатано чак 2.000 примерака, цео ти-

раж је одмах плануо, а више није доштампаван. Још је занимљивији податак да је то Бранково дело представљено у Римској дворани Библиотеке града Београда, онде, наомак Калемегдана, која је одувек намењена представљању књига најзначајнијих аутора... што је он поново прокоментарисао узречицом која повезује част и обавезу.

А онда је уследило право изненађење. Наиме, Бранко Станковић је и сликар, учесник неколико међународних ликовних колонија на којима је са прилично успеха бранио боје Србије, а излагао је своја дела на колективним изложбама па му се име загубило у маси. Зато се ваљда и не зна за овај његов „порок“?

После смо причали о томе како су Беле воде у Жаркову добиле име јер у том делу Београда живи, и зашто је Бела земља повише Ужица названа баш тако јер стално туда пролазим. А све што би додатно испречао о себи, може се наћи у некој од репортажа из серијала „Квадратура круга“, а и навикао је да прича у сликама.

М. С.

Са екипом на снимању

На Косову и Метохији

ДРУГИ О НАМА: ЗАШТО ВОЛИМ ЗЛАТИБОР

Четири куће

Дрина Пешић је солиста Балетског ансамбла Народног позоришта, а уз то и аутор и водитељ Телевизије Студио Б, али упркос толиким обавезама она је годинама и најредовнији гост Златне планине. Ово је њена прича

Многи ме питају зашто је за мене Златибор више од планине? Шта да им одговорим како бих на прави начин осликала ту чудесну везу која јача из дана у дан, из године у годину, увлачећи ми се неумитно у живот, снеге, и у срце?

Слика без рама

Сваки тренутак неоптерећен обавезама мој супруг Горан, ћерка Искра и ја проводимо на Златибору. Јер, одавно сам приметила да мојим „балетским“ ногама пријају дуге шетње шареним пропланцима и пространим пашњацима, плућима свеж и чист ваздух обојен мирисом четинара, ушима варошке жене уморним од вреве годи тишина, а очи су јој захвалне за сваки пејзаж који је природа исцртала околу. Ваљда су зато моји фејсбук и инстаграм профили пуни фотографија са опијајућим приказима којима мало ко може да одоли. Таквим сликама није потребан китњасти рам да би заблистале!

Златибор је прелеп и „свој“ и кад га окупа сунце или избели снег, па и кад га заплусну кише, свеједно да ли су плахе летње или досадне јесење. Да морам, због наше Искре бих рекла да су ми најдраже зимске чаролије, јер то детенце с радошћу испрати сваку пахуљу која јој мине крај носића, па како да им се и ми, одрасли, не радујемо... ако већ раније нисмо подетињили?

Лети нас маме златиборска језера, Стопића пећина, Сирогојно, Гостиље, Дино и Каубојски парк... који нас увек изнова одушеве као када смо се први пут срели. Одскора је то уживање увећано новом Златном гондолом (дивна је та игра речи – Златна гондола Златне планине) која нам пружа прилику да тај Рај под капом небеском сагледамо и са небеса. Лепше је када се њом исплови на Торник, наше све драже одредиште. Мала Искра, Горан и ја били смо међу првим путницима. Предивно је, али такви су и шетња кроз шуму, стрмоглави успон или силазак пешице...

Прича о граду

Док ово исписујем, пада ми на памет да се представљам као залуђена поборница здравог живота? Јесам и то, али...

Једне вреле вечери питале ме колегинице и колеге готово пакосно шта радимо лети на Златибору? Схватила сам у магновењу да је за њих представа планине везана за снег и скијање. Врео београдски асфалт је зрачио одоздо а честице прашине улепљене смогом придављивале су нас као рибе на сувом, па сам им одговорила кратко а речито да на Златној планини лети – дишемо најчистији и најсвежији ваздух. Довољно. Ипак, објаснила сам им за сваки случај да љубав према планини није чин бекства из града... јер и Златибор је град!

Усталом, волим га и зато што могу да уживам у центру, у куповини или бројним ресторанима. Волим га јер после сваке шетње шумом имам где да се исфенирам ћаскајући с новим познаницима, затим да процуњам и сама откријем где се може појести најбољи качамак и попити она чудесна ракија са бобицама клеке у боци, што да не?

А има свега: и печења, и капучина, и пршуте, и кајмака, и „комплекта“, како називају златиборску лепињу пуњену чудесима, и вунених чарапа или шумских јагода кад им дође време...

И златиборског велебиља! Заувек је преда мном слика оног човека што на леђима носи нарамак лековитог биља нудећи га људима као да је нафора,

због чега су га прозвали „човек-жбун“. Он са жбуном на леђима је једна од најлепших прича о Златибору испричана – без речи.

Окивање лепоте

Има их којима смета што се на Златној планини толико гради. Зашто? Па, зидају се лепа, чврста здања с којима долазе многе благодети модерног доба, пре свега инфраструктура, а мислим на асфалтне путеве до затурених заселака, на водовод, канализацију, електрику и телефон за којима стижу и телевизија, интернет, друштвене мреже, стари другари и нови гости. Што би се рекло по нашем „новоговору“ – all inclusive.

Постоји још нешто што годинама људима сврдла душу док трагају за сопственим домом. А ја сам установила да имам чак четири куће: наш стан у Београду, Народно позориште, редакцију ТВ Студио Б и – Златибор. Јер и та планина је место где се осећам „као код куће“, и своја на своме. То је заиста посвећено место на којем скупљам снагу за све што у животу иначе чиним, и приватно, и професионално.

Ко зна, можда ћемо се, као и многи, једнога дана попети на Златибор чврсто решени да с те дивне планине икада не сиђемо? А и то ми све чешће долази у снове. ▲

Мирослава Пашић-Гајовић

ЧУДНИ СУ ПУТЕВИ ГОСПОДЊИ (4)

Сведочанство о др Александру Бокареву, првом среском лекару Златибора, сачињено по замисли Милана Стаматовића, председника оштинине Чајетина

У заробљеништву

Војничким вештинама, реду и обавезама Александар Бокарев се учио још док је живео у својој отаџбини. Писана и оверена документа сведоче и да је неко време учествовао у крвавом руском грађанском рату на страни царске војске, а где је научено имао прилику и да доучи и практично примени. Како је у то време био школаца, имао је чин ђака поднаредника – артиљерца.

И по доласку у Србију наставио је да се војно усавршава и образује. У августу 1929. године добио је посебну војничку исправу бр. 37461 коју му је издала Команда Београдског војног округа са потписом команданта Љуб. С. Јовановића, пуковника. Иста Команда издала му је 19. новембра 1936. године и Уверење да је регулисао војну обавезу. У његовој заоставштини сачувана је и *Пошврда* да је 1939. године завршио и специјални курс у школи за спремања бановинских инструктора за заштиту од напада из ваздуха при Краљевској банској управи Дунавске бановине у Новом Саду. Ова потврда, како у њој пише, *издаје се и. Др Бокарев Александру по службеној дужности, а која му служи као лејтимаџија за рад на пасивној заштити становништва.*

И из других сличних документа може се са сигурношћу устврђивати да се Александар у првим деценијама свога живота често налазио у војничком строју, па и међу српским војницима. Међутим, за разлику од чињенице да је, радећи као лекар, излечио и заштитио од болести многе људе у Србији у времену између два светска рата он им, због сплета околности, као учени војник није био од помоћи у рату који је sledио.

Управо у време док је радио на месту бановинског лекара у Сопоту, др Бокареву је 3. априла 1941. Године стигла наредба да се хитно јави на војне вежбе у 57. заразну болницу у Петроварадину. Овај податак он наводи и у својој краткој биографији писаној у новембру 1948. године, а приликом подношења молбе Министарству унутрашњих послова НР Србије у Београду да му изда потврду о држављанству ФНРЈ. Тим поводом написао је и ово: *Заробљен сам од непријатеља 17. априла 1941. године приликом одступања наше војске у Сребрници.*

Истог дана одведен је у заробљеништво као војник бивше Југословенске армије и смештен у Сталаг IX Ц, ратни логор у близини Бад Сулца, у

Лекар и у заробљеништву

немачкој савезној држави Тирингији (Turingen). Иначе, овај логор је већ био отворен 1940. године и то најпре за пољске војнике, па онда и француске и белгијске. Од априла 1941. године у њега су довођени и затвореници из Југославије.

Све време заробљеништва, дуже од четири године, Александар је провео у сталагу. Ту је био радно ангажован преваходно на лекарским пословима. Био је цењен као стручњак па је неко време радио и у великој болници у Обермасфелду. Причао је да је пре рата тамошња велика болничка зграда била троспратни хотел који је адаптиран у болницу, а у коју су потом стизали на лечење пацијенти из готово целе Немачке.

Захваљујући управо томе што је радио посао који је најбоље познавао и који је највише волео, др Бокареву нису године проведене у заробљеништву биле баш нарочито тешке. Имао је своју засебну лекарску собу где је, на зиду изнад кревета, био окачен урамљен портрет његовог сина Јурија. Биле су ту и полице са доста књига. Поседовао је и посебну пропусницу са којом је, рекло би се, могао да се креће и као слободњак.

И оне ретке тренутке слободног времена успевао је да прилагоди сопственим интересовањима и задовољству, а нарочито спорту. Био је веома активан у организацији бројних спортских такмичења међу заробљеницима. У већини тих надметања и

сам је учествовао, увек уз екипу Србије. Рецимо, на једном шаховском турниру одиграном 1943. године између Француза, Белгијанаца и Срба, освојио је прво место за српски тим. Диплома коју је тада добио сачувана је у његовој заоставштини.

Поред бројних лекарских послова и разних других активности у којима је уживао, Александра су у заробљеништву, разумљиво је, обузимали и периоди душевног немира и патњи. Бивало је то најчешће у оним кратким, а за њега бескрајно дугим тренуцима самоће. Та суочавања са самим собом, са сопственом судбином и властитом немоћи, задавала су му превише туге и бола.

Лице би тада прекривао длановима и, вероватно скривајући сузе, размишљао о сину Јурију и супруги Наталији, својој Наташи, како ју је из милоште звао. Њих двоје, једини најмилији које је имао, остали су у Југославији и вести о њима нису му стизале. За сина Јурка је претпостављао да је остао у Београду код тетке Дарије Реброве, Наталијине млађе сестре која је била удата за њиховог венчаног кума Владимира Реброва. Живела је на Палилули, у Ул. Глашавој бр. 13. На ову адресу често им је слао фотографије – дописнице. Осим адресе примаоца и пошалоца, на овим дописницама није ништа више писало. Можда није хтео, или није смео, било шта да им напише о себи. Или је сматрао да им је и само његова слика, увек у групи са другим

Са српским шајкачама у Сталагу 1943.године (Александар седи други здесна)

Када се др Бокарев вратио из заробљеништва и почео са радом у Бељини, његова супруга, др Наталија, је већ увелико била на дужности војног лекара у Инвалидском дому у Ваљеву. У жељи да буде што ближе свом супругу, подносила је захтеве и молбе да је демобилишу и распореде на ново радно место, негде што ближе свом вољеном Сашу. Та жеља јој се испунила и она је у марту 1946. године пребачена на рад у Здравствену задругу у Барајеву, срез Београдски.

Од тог времена њихова љубав је пламсала великим жаром, можда и јачим него оних студентских дана када су стидљиво размењивали прве младалачке пољупце. Трудиле су се да заборавае сурове године сопствене прошлости и веровали да ће заувек остати заједно. Ту, једно крај другог.

Али, без обзира на њихову љубав, планове и жеље, нека невидљива рука убрзо је почела да им испишује нове, другачије странице живота. Па тако, баш у жељу Информбиора, када је Удба свакодневно малтретирала руске царске избеглице и забрањивала им да говоре о емиграцији, Русији и својим прецима, Александру је stigла наредба Министарства здравља којом је постављен за првог среског лекара у Чајетини, срез Златиборски.

Наталија је била очајна због овог изненадног службеног премештаја супруга. Трудила се да нешто промени у вези са поменутом наредбом, плакала, куцала на многа врата својих *партизанских групова* и узалуд молила да њеног Сашу не шаљу у ту *Негођију*. За разлику од ње, Александар је достојанствено и мирно, као што је то у сличним приликама увек чинио, прихватио и

Долазак у Чајетину

ову животну *зачкољцу*. Чврсто је загрлио своју Наташу, утешно је помиловао по коси и кренуо на још један пут у непознато.

И тако, у јуну 1948. године стигао је у Чајетину, тада забачену златиборску варошицу. Није ни слутио да је Златибор последња станица његовог животног путовања и да ће управо ту остати до краја живота.

Тог топлог јунског дана, у центру мале вароши, сачекали су га представници месног Народног одбора и одмах га позвали у Рајкову кафану. И док су се тамо мушкарци утркивали да, с чашицама ракије у рукама, пожеље госту добродошлицу, једна млада жена повезана у мараму их је прекоревала и, журно носећи послужавник, говорила да је ред да госта најпре послуже слатким и водом (др Бокарев ће, потом, често помињати предиван мирис и укус тог слатка од шумских јагода. Касније су му рекли и да је она жена у марами била Миленка Ђоковић).

За смештај, онако, док се не снађе, понуђена му је једна мала просторија у склопу тадашњег чајетинског Дома здравља, односно *амбуланше*, како су мештани називали ту зграду. Унутра се налазио један гвоздени кревет, сто и столица, чивилук и умиваоник.

Уморан од дугог путовања и бучних разговора у кафани, Александар је те прве златиборске ноћи брзо заспао. Једина утешна мисао му

је била да ће се за удобнији смештај снаћи већ сутра.

Сутрадан је устао рано, обукао бели мантил и отишао у амбуланту на своје ново радно место. Био је изненађен кад је испред Дома здравља угледао велики број људи. Неки су стајали приклоњени на дрвеће, неки седели или лежали на трави. Било је и оних умотаних у ћилиме који су жећећи лежали на воловским запрегама.

Глас о доласку доктора се прочуо међу Златиборцима још претходних дана и они су похрилили у Чајетину са разних страна. И без обзира што је међу њима било и оних које је овде довела чиста радозналост да лично виде доктора, већину њих је на тај долазак нагнала мука.

Александар је одмах изашао пред њих. Чим се обрео на степеништу настао је мук. И они које су гушили напади кашља су се, савијајући главе ка недрима, трудиле да буду што тиши. А пред њима је стајао крупан и висок, леп човек. За два месеца је пунио педесет година и из њега је зрачио изглед озбиљног и искусног лекара који ће им, веровали су, сигурно помоћи.

Својим продорним сиволавим очима др Бокарев је погледао окупљене људе, потом сишао међу њих и упутио се ка онима који су лежали у запрежним колима. Нагнуо би се ка сваком, нешто промрмљао, а онда ауторитативно рекао да ће прво прегледати оне најболесније и, показујући прстом којим редом, вратио се у амбуланту.

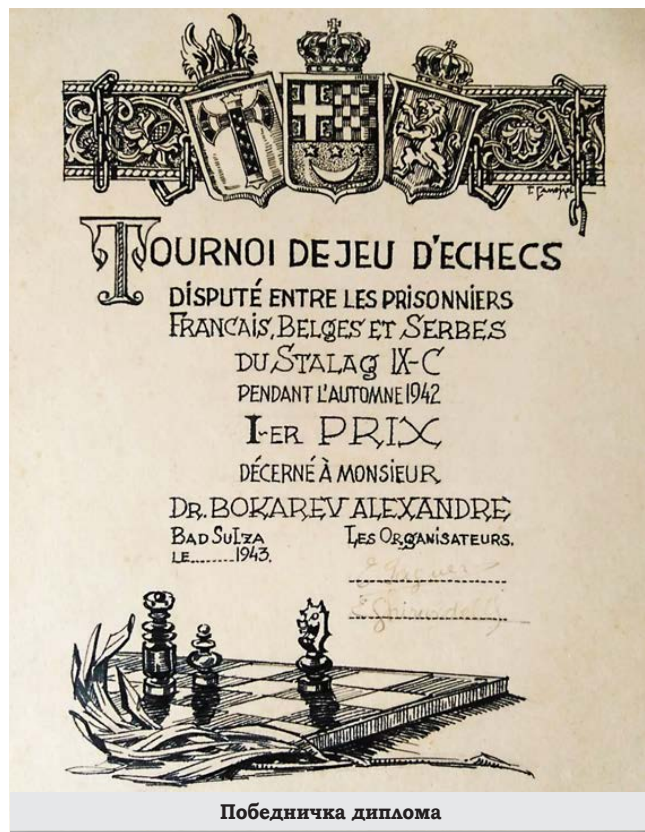
Чим се доктор удаљио, међу окупљенима се поново чуо жамор различитих коментара и којекаквих полемика. Најгласнији су били они који су сваки час понављали: - Људи, он је стварно Рус!

заробљеницима, била довољан доказ да је жив и да мисли о њима. А да их воли, они су то сигурно знали.

Иначе, одмах по Александровом одласку у заробљеништво, његова супруга, др Наталија, је мобилисана и радила је као војни лекар у разним деловима Србије - у Великој Плани, Аранђеловцу, Краљеву, Ваљеву... Слике свога супруга, вероватно, тада није имала прилике да види.

Тек крајем марта 1945. године заробљеници Сталага IX Ц су ослобођени. Многима од њих, па и др Бокареву, понуђено је да остану у Немачкој или да крену у неку од западноевропских земаља. Он ни једну од тих могућности није прихватио. У ФНРЈ се вратио крајем септембра 1945. године у циљу да се *ставам на расплојавање напору окупационе од окупишора* моје земље, како је лично писао у својим биографским забелешкама. Међутим, није познато где је Александар био и чиме се бавио од марта до краја септембра 1945. године. Касније ће му све време проведено у заробљеништву, па и ових загонетних шест месеци, бити урачунато у радни стаж.

Убрзо по повратку из немачког заробљеништва, у новембру 1945. године, др Александар Бокарев је распоређен на дужност лекара Здравствене задруге у Бељини, месту у коме је још пре рата службовао. У почетку је био срећан што је поново међу људима које је познавао. Али, причао је то касније, убрзо је схватио да су се

Победничка диплома

многи његови стари знанци прилично променили. Нису му се више при сусретима, као некад, онако срдачно осмеживали и, тапшући га по раменима, узвикивали - *Баћушка*.

А није било лако у тим временима

бити бели Рус, чак ни у Србији. Ново доба, препуно наглих и драстичних промена, донело је велике муке овим избеглицама. Одмах по доласку партизана крече се у сурово израчунавање са белим Русима, нарочито од

јесени 1944. године, односно после продора јединица Црвене армије у Србију. Тада је већина руских царских избеглица напустила нашу земљу, неки су депортовани назад у Совјетски Савез, а неки, из ко зна каквих разлога, чак и стрељани.

Истина је и да су током рата из Србије могли да оду и буквално сви они Руси који су били дошли пре више од две деценије јер су им Немци то омогућавали. Неки су ову могућност прихватили, неки нису. Број оних који су нашли снаге да крену у ново избеглиштво и оних који су одлучили да се препусте судбини у Србији, није познат. Према попису Андреја Тарасјева, универзитетског професора, у Србији је 1948. године остало 13.329 Руса.

Александар Бокарев је био један од оних ретких белих Руса који се у таквим околностима вратио у Србију. Веровао је у привременост промена које су се односиле на његове земљаке, а својом челичном вољом прилагођавао се новоусталим ситуацијама које је нова власт наметала у готово свим сферама друштва. Без обзира на све, у бројним писаним решењима и потврдама у вези са личним и службеничким подацима, онима на које су лепљене нове таксене марке и стављани народни печати, Александар је с поносом и даље уписивао да је по националности - Рус.

У следећем броју: Први здравствени радници

РУСКА БАЊА У ШЉИВОВИЦИ

Како су Семенихини пустили корење

Василиј и Олга, брачни пар из Русије, купили су имање у засеку Брезовац, искрчили га и уредили, реновирали стару кућу и намеравају ту и да остану

Живели су у Русији, у граду Самара. Тамо су рођени и одрасли, тамо су се и упознали. Василиј и Олга Семенихин упознали су се у лето 1985. године на реци Волги. Била је то љубав на први поглед, која је већ након три године крунисана браком. Из тог брака добили су два предивна дара: ћерке, Ксенију и Марину.

У Русији су добро живели и имали све што им је потребно. Али, након 45 година живота у родном граду решили су да крену даље. Тако су путовали по свету, прошпартали га уздуж и попреко, да би на крају завршили у Црној Гори, купили стан и живели онде неких седам година. Међутим, нису стали са путовањима, већ су кренули даље и стигли у Србију. Обилазили су је око два месеца, посетили Крагујевац, Краљево, Ваљево, Врњачку Бању... све до Београда у потрази за местом где би се скрасили. Мада, нису тражили град, већ село, јер је то била Олгина вишегодишња жеља.

Живот на селу

– Одувек сам волела село. И после добијања пензије, кренули смо у остваривање моје идеје. Након толико држава, градова и многих опеваних места и знаменитости, сасвим случајно стигли смо у Шљивовицу. И чим сам видела ово прелепо село, знала сам да је управо то оно о чему сам маштала и тражила све ове године. У свему ме је подржао Василиј, који ми је и иначе велика подршка у животу.

Олгини ручни радови

У засеку Брезовац, у Горњој Шљивовици, купили су имање са старом кућом коју су реновирали, а имање искрчили и уредили. Али, чак и за прве комшије остала је мистерија зашто су своје имање назвали – Руска бања?

Домаћи специјалитети

– У Русији је традиција да свако ко има кућу, крај ње има и сауну. Зато сам одлучио да једну такву сауну направим овде, у Шљивовици – објашњава Василиј. – А, како ми у Русији сауну називамо бањом, то смо одлучили да и наше имање назовемо „Руска бања“. Сауну користимо углавном суботом и много нам значи због здравља. Има дана кад много радимо, па када заболе леђа сауна добро дође и сви болови нестану.

Семенихини обожавају природу, посебно Олга која највише времена проводи у башти. Док Василиј обавља грађевинске радове, она окопава врт и сади поврће, углавном лук, кромпир, шаргарепу, или остало што је потребно за једно домаћинство. А кад загуди зима, шта онда чине са собом?

Као да смо одавде

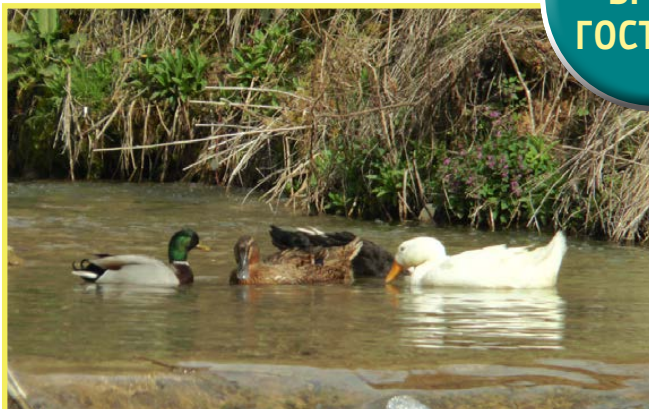
– Василиј чисти снег и ложи ватру – вели Олга. – Уз то, прави украсне предмете од дрвета и каменчића. Ја се у међувремену бавим ваљањем вуне. То је традиционална руска техника прављења ствари од вуне, махом одеће и обуће. Највише радим обућу, папуче и чизме, а правим и капе за сауне.

Старија ћерка Ксенија живи у Русији са својом породицом, а млађа Марина са родитељима у Шљивовици. Чврсто су решили да овде и остану, да се за Русију не враћају. Јер, како каже Олга, стекла је осећај као да је одавде, да је овде рођена и да је читав живот проживела у Шљивовици.

Мирслав Весовић

300
ВРТ У
ГОСТИЉУ

Гостиљска Оаза добре наде

Златиборско село Гостиље је већ годинама незаобилазно одређиште за све бројније туристе који посеђују ову планину. Гостиљци неуморно раде на побољшању туристичке понуде, па се сваке године може видети нешто ново.

Поред Гостиљског водопада као главне туристичке атракције, у самом центру села налази се ексклузивни ресторан „Гостиљска врела“ са смештајним капацитетима, али Дејан Ђедовић, власник тог туристичког уточишта уводи још једну новину као понуду не само за путнике који походе ове крајеве, већ и за комшије.

– Обзиром да су моји преци из овог села, одлучио сам да и ја нешто учиним за свој крај: обновио сам центар села, направио ресторан националне кухиње са смештајним делом од 130 лежајева, ђачку за рекреативну наставу и спортске припреме. Уз то, имамо и фудбалски терен, рибањак калифорнијске пастрмке и зоо врт с више од педесет животињских врста, махом из нашег поднебља.

Изградња Зоо врта почела је прошле године с идејом да се образо-

Дејан Ђедовић
власник „Гостиљских
врела“

Радивоје Симовић

вању малишана дода настава „уживо“. Многа деца из великих градова никад нису имала прилику да виде овцу, краву, кокошку, а нарочито како се животиња храни или музе. Такође, многи нису видели ламе, украсне мини козице, као ни паунове, различите врсте фазана и патки. Овде се могу видети магаре и пони како пасу траву на сред фудбалског игралишта. Ту је и коњ, као и крава са теленцетом. Овце су „ил де фрас“, а поред обичних свиња има и мангулица. Од домаћих кока стижу свежа домаћа јаја која гости могу да пробају истог дана.

– То није све – наставља Ђедовић. – У плану је комплетно сређивање зоо врта: уградња бехатона за стазе, озелењавање травњака и садња дрвећа, као и набавка нових животињских врста.

Плани су да сви радови буду завршени до почетка јуна, односно до почетка летње туристичке сезоне. Биће то прелепа оаза живота са великим бројем домаћих и украсних животиња, у којој ће гости моћи да се разоноде, уз истинско уживање.

М. Весовић

Поводом Дана победе над фашизмом, Самир Аслани, власник портала Zlatibor.tv и Музеја макета, отворио је изложбу макета борбених авиона који су летели у Другом светском рату. Том занимљивом дешавању присуствовали су чланови историјске и новинарске секције ОШ „Димитрије Туцовић“ са својим наставницима и директорком.

Макете борбених авиона из последњег светског рата које су користиле савезници – Велика Британија, Француска, Америка, Совјетски Савез... али и Краљевина

ОПИПЉИВА ИСТОРИЈА

Изложба макета борбених авиона

Самир Аслани

Југославија, од 11. маја у златиборском Музеју макета причају своју причу. Била је то полусатна шетња кроз историју на сасвим другачији начин.

– Нама је увек драга сарадња са Самиром Асланијем из простог разлога што је човек велики љубитељ историје, нарочито историје Великог и Другог светског рата – каже Ана Васиљевић, наставница историје. – Сваке године имамо част да ученицима одржи један час о Првом светском рату. Он има сасвим другачији приступ него ја; прича им много занимљивије ствари, док се ја држим школског градива. А посебно је корисна ова његова макетарска изложба јер деца ту уживо и на практичан начин могу да виде какви су били авиони, њихово наоружање и слично.

Самир Аслани у својој колекцији има око 500 авиона, а на овој изложби представио је педесетак који су били битке у овом динамичном рату у којем је ваздухопловство доживело муњевито брз развој. Макете су, каже власник Музеја, изузетан медијум преко којег се прича о ваздухопловству у ратном периоду може учинити стварнија, упечатљивија.

– Када је реч о Србији, ми смо имали веома добру авијацију на почетку последњег светског сукоба, а ушли смо у историју као држава која је успела у условима герилског

рата да зароби већи број непријатељских авиона и да их употреби против њих у борби – објашњава Аслани. – То до тада никоме није пошло за руком, осим нама. Бити пилот је престижно занимање, а када деца чују причу о томе како су изгледали пилоти у то време, колико су морали да буду психички и физички спремни, то им је баш занимљиво јер говоримо о периоду када није било радара, нити навођених ракета, када су у потпуности зависили од својих рефлекса, свог вида, и осећаја да ли ће преживети борбу, или не.

Младим члановима новинарске и историјске секције било је пуно тога занимљиво, као на пример

одабир и обука тадашњих ваздухопловаца, велико учешће и изузетан допринос жена у Другом светском рату, узбудљиве приче преживелих након бомбардовања Хирошима и Нагасакија и слично.

– Мени је привукло пажњу то што су авионе називали именима својих вољених дама, жена, или другова, а занимљива је и прича о томе да је један стари тип авиона, двокрилац, могао да направи штету великим бродовима и да их униште – сабира наглас утиске Јана Марјановић ученица 8. разреда.

И остали су описали своје импресије упечатљивим детаљима:

Никола Вујићић: „Веома ми се свидео део изложбе где је пред-

стављена револуција америчких авиона, па јапанских, енглеских, руских...“

Ивона Пећинар: „Заправо, ја волим историју и занимљиве су ми приче о рату. Волим да гледам инсерте на Јутубу и да гледам историјске филмове, тако да ми је ово било веома узбудљиво“

Лазар Марић: „Ову занимљиву изложбу могу да погледају сви ученици, јер научиће нешто ново, нешто ће запамтити и то неком другом пренети.“

До краја године планирана је још једна изложба посвећена развоју југословенског и српског ваздухопловства, обећао је овом приликом Аслани.

М. Р. А.

Галерија КЦ на Златибору од свог отварања показује да има слуха за уметнике различитих техника, мотива, инспирација и емоција, па је публика до сада имала могућност да ужива у инсталацијама, скулптурама од камена, дрвета, глине, сликама рађеним различитим техникама, комбинованим изложбама примењене и других врста уметности. Тако је и нова изложба под називом „Три приче“ отворена 14. Маја донела нове нове емоције које, без обзира на врхунску технику и квалитет фотографије или видео снимка, само уживо могу изазвати истински доживљај код посматрача. Аутори су Јелена Тијанић Савић, Дражен Милић и Марија Станојловић.

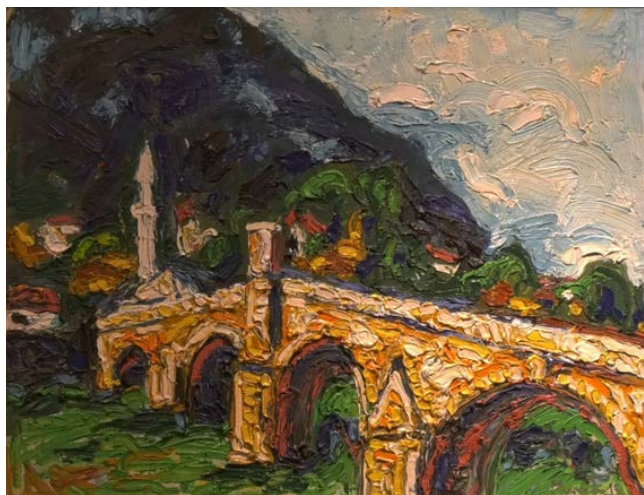
Сазревање

Ауторка Јелена Тијанић Савић пореклом из златиборског краја, својим препознатљивим стилем и мотивима, подсетила нас је на нешто другачији начин на ствари које живот значе.

– Одлучила сам се да представим циклус који радим већ неколико година, који чини склоп са оним што сам раније радила, а који приказује мој однос према овом крају... и можда сазревање мене као жене. Имам читав опус који се зове „Загрљаји“; то је управо нешто што нам недостаје сво ово време пандемије, да можемо своје ближње загрлити, да се љубав покаже што више. Оно што је код мене доминантно управо је та љубав, заједништво, блискост коју не смејемо да изгубимо – каже Јелена.

Присећање

Та сета која нас је пратила током претходне године због

ТРИ УМЕТНИКА, ТРИ ПРИЧЕ

Од планине до равнице, и натраг

присилног отуђивања била је присутна и на портрет скулптурама уметнице Марије Станојловић из Панчева.

– Скулптуре овог типа радим последње три године, а највећи

број их је настао у времену када смо били затворени – објашњава Марија. – У овом несрећном времену сам у томе нашла вентил, тиме се забавила и направила већ неколико изложби

на ту тему. Неке од скулптура представљају одређене личности којима сам била инспирисана, а неке су настале као продукт давних осећања, туге, сете или носталгије.

Испуњење

Трећу причу „приповедао“ је својим делима Дражен Милић, сликар из Требиња, који је и предложио својим колегицама да приреде заједничку изложбу.

– Када сам ушао у ову галерију, то је за мене био само огроман бели простор, и прво сам осетио страх, страх да се ја, као самостални уметник, представим у овако великој и озбиљној галерији. Пошто пуно волим Јелену јер је она једна од мојих великих конекција са Златибором, дошао сам на идеју да је позовем и у ово укључимо и трећу пријатељицу која је вајарка из равнице. Дакле, потпуно другачија прича од нас двоје. И ето, изложбу смо назвали „Три приче“

– потпуно различите, а са истим циљем – промоције лепе уметности, лепих ствари, промоција Златибора, Требиња, и свих других вриједности – испричао је Милић, који је и покретач Међународне уметничке колоније Колут, са којом је већ гостовао у нашем крају.

Изложба, коју је испред организатора, Библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“ и ТО Златибор, отворила и садржајно представила Андријана Андријашевић, може се погледати до 11. јуна.

Мирјана Ранковић
Луковић

МАЂУНАРОДНИ АРТ СИМПОЗИЈУМ

Колонија пријатељства

Арсен Ђурић: Задовољни смо што се оваква ликовна колонија већ пету годину одржава код нас

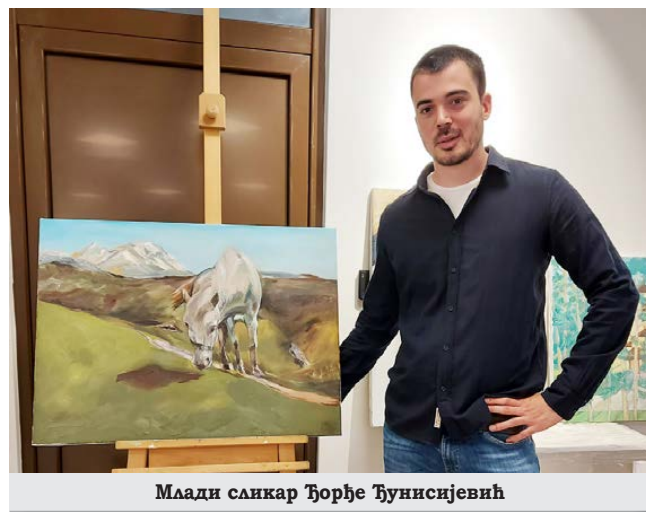
У Културном центру на Златибору у суботу, 22. маја, отворен је 10. Међународни арт симпозијум „Вукадиновић“ под покровитељством општине Чајетина, ТО Златибор и Радета Филиповића. Сlike изложене у овој галерији настајале су у периоду од 15. до 21. маја, а стварало их је двадесет уметника из Руске Федерације, Јерменије, Француске, Црне Горе и Србије.

– Драго нам је што су нам дошли пријатељи из Јерменије и то први пут овде, на Златибор. Из Руске Федерације смо већ имали госте. Изостало нам је мноштво пријатеља из других земаља јер или су границе затворене, или нема авионских линија, или су цене карата превисоке. Али, планови које имамо су велики! Надамо се да ћемо следеће године поред симпозијума Вукадиновић у сликарству, организовати и симпозијум Вукадиновић у вајарству на прелепој планини, у акцији Српски фестивал уметности – каже Ђорђе Вукадиновић, оснивач и организатор Симпозијума.

Испред општине Чајетина све присутне је поздравио председник СО Чајетина Арсен Ђурић, изразивши задовољство што се једна оваква ликовна колонија већ пету годину одржава управо на Златибору, а за ту иницијативу се захвалио суграђанину Радету Филиповићу, који је заслужан за одабир места овог ликовног зборавања.

– Пре четири године је све било уз благу подршку Општине и ло-

калне заједнице, али смо се договорили да се пета и у неку руку јубиларна ликовна колонија одржи у овој кући културе и уметности на шта сам веома поносан – узвратио је Раде. – Надам се да ће ово постати традиционално, да наредне године нећемо имати епидемиолошких проблема те да ће сазив

Млади сликар Ђорђе Ђунисијевић

бити још бројнији, и да ће иви прерасти у једну од озбиљнијих ликовних колонија у Србији. Надам се да сте имали времена да поред стваралачког рада обиђете Златибор и видите бар неке његове лепоте, па да пожелите да му се вратите поново, јер знам да су биле довољно инспиративне за дела која сте овде стварали.

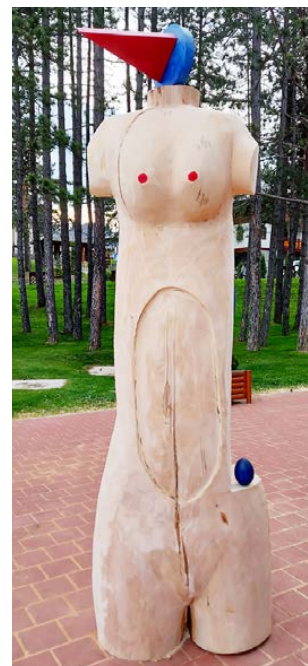
Изложбу је отворио истакнути историчар уметности Здравко Вучинић, рекавши да је велико задовољство наћи се пред по-

штоваоцима уметности, ствараоцима и њиховим сјајним делима, упућујући посетиоце да, док буду разгледали изложбу, зароне у платна и да у сликама потраже и пронађу сву лепоту света.

О својим сазиву, организацији и импресијама са ове планине уметници су имали само речи хвале.

Јерменски сликар Сурен Воскањан је по први пут учесник на оваквом дешавању јер углавном ради за приватне галерије, а и на Златибору је нов: „Овде ми све личи на бајку: дружење са људима, гостопримство, предели...“ рекао је усхићено.

Татјана Лисак Полишчук живи на релацији Санкт Петербург - Париз. Она је такође изразила своје дивљење према радном простору који им је омогућен током боравка на Златибору, као и према природи.

Скулптура Луке Радојевића

Сликарка Тања Николајевић Веселинов, која је већ имала прилике да учествује на Вукадиновићевим симпозијумима и борави на Златибору, каже да је сваки пут наново одушевљена организацијом:

– Баш смо презадовољни саставом сликара, наравно и организацијом, а посебно прелепим Културним центром који нам даје посебну инспирацију јер, ето, има наде да овде заживе и наше слике – рекла је пуна наде.

– Дивно је светло у овој галерији, стварно су направили прелеп простор и за излагање, и за рад – открила је Марија Здравковић, сликарка из Београда. – Свидео ми се овај рад у групи, та комуникација с људима и нови контакти, нове колеге које сам упознала.

Једини скулптор на овогодишњој Међународној колонији био је Лука Радојевић из Берана. Његове дела су постављена на пет континената: Јужној Америци, Африци, Аустралији, Европи и Азији. Његов рад је прожет личном имагинацијом заснованом на интересовању за старе цивилизације и историју места у којима је боравио. Скулптура коју је овог пута урадио је дар општини Чајетина.

– То је пола апстракција, геометријски облик торзоа жене и његова реалистична али стилизована форма – описао је овај мајстор светског гласа. – Како су неки дијелови офарбани акрилним бојама, тако ће имати и једно модерно дијело.

М. Р. Л.

ИЗЛОЖБА КАО КОМЕМОРАЦИЈА
БОЖУ КОВАЧЕВИЋУ

Велики људи заувек живе

Познати сликар Божо Ковачевић свој пут до светских галерија почео је на родном Златибору, а колико је био везан за завичај слути се и на његовим чувеним пејзажима. Доприaneo је и раду Удружењу Ужичана у Београду које постоји 98 година, а одбор за културу овог Удружења осмислио је изложбу слика, фотографија и рукотворина под називом – „Са Божом од београдског Видиковца до Златибора“. Изложба је, иначе, отворена 29. априла, у право време али прекасно за прошли број наших новина.

– Повод изложбе је, на жалост, обележавање десет година како нас је Божо напустио.

Напустио, а са нама је – рекао је овом приликом председник Удружења Ужичана у Београду Милош Туцовић. – Сви они који вреде никад не одлазе, јер праве вредности вечно трају. Да би права вредност трајала, та осо-

ба мора да остави траг, посебан печат. А Божо је увек преносио оно што краси овај диван народ, овај предиван крај, а то је људскост, гостопримство, љубазност, то је уметност – нешто по чему се издвајамо сви ми.

Радове за изложбу припремили су Јелена Тијанић Савић, Јован Јовић, Жељко Томашевић, Мића Веселиновић Тарски, Оливера Лола Адић, Зоран Теншић, Зденка Поповић Лазовић, Драгица Јевтовић, Бојана Василев, Мирјана Зрнић, Биљана Мурић Петровић, Љиљана Анђић Јурешић, као и Божове ћерке Славенка Ковачевић Томић и Александра Ковачевић.

– У кући сам окружена његовим сликама, портретима

чланова наше породице, пејзажима... Сви ме што је он радио – прича Славенка Ковачевић. – И тако ми живимо са њим, а уопште немамо представу да није више међу нама, стално га спомињемо, а и често смо на Златибору, у Галерији. После његове смрти смо имале и жељу, и обавезу да одржимо ту галерију, да она настави да живи

Одржавање изложбе помогла је и општина Чајетина која ће бити део традиционалне манифестације „Залет“ која се традиционално одржава у галерији Божо Ковачевића на Боровој глави, а овог лета обележиће се 40 година од њеног оснивања.

М. Ј.

ДОБРА ДОЗА СМЕХА УЗ „КРУШЕВАЦ ГЕТО“

Позовите, долазимо

Са идејом да својим суграђанима приуште мало здравог хумора након суморних дана брига око пандемије, Спортски центар Чајетина је 24. маја организовао стендап вече у којем су гости били млади комичари групе „Крушевац гето“. Препознатљиви по својим скечевима у којима на духовит начин говоре о свакодневним појавама у друштву и породици, а накићено карактеристичним крушевачким говором, двојица Никола успели су потпуно да остваре намере организатора.

Од првог рок бенда, преко хип-хоп састава „Трећа смена“ до садашњег реп дуа „Крушевац гето“, Никола Тришић Триша и Никола Миленковић Чами из Крушевца долазе на нову идеју и својим врцавим скечевима крећу у освајање друштвених мрежа.

– Ми смо дошли на идеју да свему што смо кроз песме причали дамо једну визуелну ноту и да снимамо баш такве скечеве који су у реалном времену о обичној, просечној породици, као и многим стварима које су нам испред носа али људи на њих не обраћају пажњу. Е, ми тим стварима дајемо значај и у томе је сав наш хумор – објашњава Никола Тришић Триша, алиас Слободан.

Овом врстом комедије стичу велику популарност још од почетка 2018. Године, када на платформама Инстаграм и Јутјуб почињу да објављују своје скечеве који остварују и

по више стотина хиљада прегледа, тако да постају препознатљиви као врхунски комичари не само у Србији, већ и у осталим државама региона.

– Наши клипови често шаљу и озбиљну поруку, озбиљну критику друштву – каже Никола Миленковић Чами, звани Снежана, и додаје: – И ми нападамо друштву, критикујемо и сами себе. Али, стварно смо задовољни како нас је публика прихватила, како људи реагују на нас. Још драже ми је што имају тај осећај, када нас

виде, као да нас знају цео живот; јер ми смо људи из народа, волимо људе и то нам је сасвим довољно. Иначе први пут наступамо у Чајетини и могу да кажем да је сала прелепа, да има топлину и душу. А поента је баш то, да сала има душу, и када ступиш на бину будеш задовољан што си ту. Е, то је срж. Ми смо се добро забавили, а надамо се да се и публика провела исто. тако да, ако нас позовете поново, радо ћемо се одазвати.

– Мислим да ћемо следећи пут бити још бољи – запретио је на крају разговора, Триша.

М. Р. Л.

Леонтина Вукомановић и Тијана Дапчевић

ДЕЦА
МЕЂУ
НАРЦИСИМА

Дружење са глумцем Драганом Јовановићем

Жељно чекамо следећи сусрет

Фестивал „Деца међу нарцисима“, 29. по реду, завршен је свечаним проглашењем најбољих дечјих радова и уручењем награда, дружењем са песницима и глумцем Драганом Јовановићем, и концертом Тијане Дапчевић и Леонтине Вукомановић. Организација Фестивала за коју је био задужен Спортски центар Чајетина уз подршку пријатеља ове манифестације, а под покровитељством општине Чајетина и ТО Златибор, проглашена је веома успешном.

У прва два дана Фестивала премијерно су изведене две представе за децу – „Весела Палчица“ и „Снежана и седам патуљака“, обе у извођењу Дечјег драмског студија „Бистричак“ који две деценије ради при Спортском центру.

Дечји песници, учесници фестивала, предвиђају сјајну будућност овој манифестацији у њеној мисији ширења лепе речи, неговања језика, традиције, али и стварању нових пријатељских веза међу децом - литератама.

– Сами сте били сведоци да је програм био врхунског квалитета, да су деца пресрећна, да су била тако свечано обучена и толико су донела радости у овај лепо градић, да могу слободно да кажем да ћемо жељно ишчекивати следећи фестивал – рекао је том приликом Тоде Николетић, популарни дечји писац. – Оно, наравно, што највише радује јесте њихова ангажованост, јер су послали готово хиљаду радова на овај фестивал и да су

Горан Новаков, кум Фестивала

радови пристигли из готово свих држава у окружењу, говори о значају овог фестивала, говори о имену нашег драгог Михаила Ђуповића Ђупа који је заслужио, пре свега, да нас окупља у овој културној ватри око изворишта на којем ћемо душе напојити да би могли окрилатити, да бисмо могли даље да летимо, у нова искушења.

Од скоро девет стотина пристиглих дечјих радова, кум је прогласио 49 најбољих.

– Захваљујем организатору, Спортском центру Чајетина, на указаном поверењу тиме што ме је прогласио за кума Фестивала. А, што се тиче дечјег талента, разазнаје се да су свугде исти; таленти су свугде таленти, без обзира да ли су на планини или равници, било где да живе. То се показало и у овим радовима које сам прегледао и био пресрећан што

сам у свим делима видео исте поруке: љубави, саосећајности и храбрости – изјавио је писац Горан Новаков, кум Фестивала.

Прва награда у категорији приче припала је Сергеју Јовићу из ОШ „Стефан Немања“ из Ниша, а уручио му је глумац Драган Јовановић. У категорији поезије победници су Љубица Пантић из ОШ „Милутин и Драгиња Тодоровић“ из Крагујевца, и Саша Гордић из школе „Свети Сава“ у Љубињу. Апсолутни победник Фестивала био је Немања Јевремовић из ОШ „Филип Филиповић“ из Београда. Такође је награђена и крагујевачка школа „Милутин и Драгиња Тодоровић“ која је послала највише радова - чак 176 - а организатор је доделио и специјалну награду за колективни рад основаца из школе „Миливоје Боровић“ у Мачкату, која је припала 7. и 8. разреду.

Концерт Леонтине Вукомановић и Тијане Дапчевић засладио је лепу литерарну причу, као и дружење са Драганом Јовановићем који је стрпљиво излазио у сусрет малишанима да фотоапаратом овековече сусрет са њим.

Организатор се пригодним поклонима посебно захвалио пријатељима Фестивала: ТО Златибор, Предузећу „Голд гондола“, Привредном друштву „Златиборски еко-аграр“, Музеју на отвореном „Старо село“ из Сирогојна, Млекарни „Наша Златка“, Дино парку, Авантура парку, „Но Но клубу“ Златибор и Туристичко-рекреативном комплексу Златибор.

М. Р. А.

ПРОЛЕЋНИ ВАШАР

Још једна прилика за дружење

На празник Св. Јована Богослава, после две године, поново је одржан традиционални Пролећни вашар у Чајетини. То је прво окупљање овог типа после паузе због епидемиолошких

мера у борби против коронавируса. По навизи, наши суграђани су изашли да потраже оно што им

је потребно, али и да се поздраве и после дуге паузе једни друге упитају за здравље. Посећеност је

била умерена, а приметно је било да су се грађани својски придржавали мера заштите. Пошто је сезона садње цвећа, највише интересвања је показано за куповину украсног биља, а људи из сеоских средина углавном су тражили саднице поврћа, оруђе за рад и алате. И као на сваком вашару, није изостала ни продаја гардеробе, обуће и покућства, а за најмлађе је било слаткиша из домаће радиности и играчака. Пијачна атмосфера, али без гужве.

ОДРЖАН СТРЕЛИЧАРСКИ КУП „ПЛАНИНСКА СТРЕЛА“

Како засенити Виљема Тела

На помоћном терену „Швајцарије“ одржан је стреличарски куп у организацији СК Златиборац. Такмичење је окупило око 70 стрелаца из целе Србије.

Најбољи резултат за домаћи састав постигао је кадет Марко Вулић, који је заузео прво место у рибунт категорији. У сениорском надметању златне медаље у појединачној конкуренцији освојили су Стефан Ђорђевић, Дејан Стојановић, Стефан Жикић и

Јовица Велимировић, а код сениорки Ања Бркић, док је Жељко Дакић био најуспешнији код ветерана. Код кадеткиња су славиле Софија Стојановић и Маша Сучулија, у конкуренцији старијих пионира Богдан Костадиновић и Софија Батавељић, код млађих пионира Огњен Здравковић и Василија Премовић, код старијих пионирки злато је освојила Јана Сучулија, а код млађих пионирки Нађа Ристовић.

ОТВОРЕНИ КУП ЗЛАТИБОРА
У ФИЛД СТРЕЛИЧАРСТВУ

Право у мету

У организацији СК Златиборац на Тић пољу одржан је „Отворени куп Златибора“ у филд стреличарству.

Међу сениорима златне медаље су освојили Игор Дакић, Стефан Жикић, Владимир Парезановић, Данијел Рађен, Никола Рајчевић, Коста Маринковић и Иван Црепајац, а код сениорки Ружица Карахасан. Ветеране су као најуспешнији представљали Предраг Димитријевић, Емил Карахасан, Соња Шимон, Александар Курмазовић, Зоран Јеленковић и Хаџи Душан Мишкић.

У млађим категоријама најсјајнија одличја припала су Сари Замуровић, Ђорђу Мишковићу, Божидару Павићевићу, Илији Ђукићу, Елени Косановић и Мили Косановић.

На овом такмичењу нису наступали стреличари из клуба домаћина јер су имали обавеза преко главе учествујући у организацији самог такмичења.

АКТИВНО ПРОЛЕЋЕ ЗА ПК ТОРНИК

Златибором по ци-пи-есу

Већ од фебруара Планинарски клуб Торник кренуо је с организовањем пешачких авантура. После републичке акције на Сувој планини, уследиле су посете Гледићким планинама, пределима Увца, Велике Груде и Ојданског врха у склопу акције „Сремушу у походе“, која је виленила венцем Чиготе. Тим поводом били су и учесници емисије „С Вањом у планине“. Уз то, клуб је организовао и основну планинарску обуку коју су прошла 23 нова члана.

– То је обука коју би сви планинари требало да прођу, што због неког евентуалног наплаћивања осигурања код Савеза, што због напредовања у свету планинарства – каже Марко Џамбасовић из ПК Торник. – Она носи са собом доста лепих ствари које се могу научити, а које би сваки планинар требао да зна.

Планинарски колективи Торник и Александар Џавовић из Чајетине, као и Ере из Ужица, у

сарадњи с „Парком природе Златибор“ раде на маркирању стаза и њиховом увођењу у будуће туристичке мапе и проспекте. Од двадесет планинарских стаза у оквиру „Парка природе“, Торник је маркирао шест, а ускоро завршавају и обележавање стазе од Гостиља до Чиготе.

– То ће бити лепа стаза од 17-18 километара. Јесенас смо маркирали стазу на петеу Чукер – Коњодер – Катушница - Црни врх - Градина, од 22 километра, као и стазу Јеље - Јокина ђуприја од 11 километара. Још једна или две стазе нису обележене, али ће све бити обухваћене у мапи, са GPS стазама, па ће преко QR кода моћи да се скине одређена стаза који би се користила.

Од предстојећих акција свог клуба Џамбасовић спомиње одлазак у Муртеницу стазом која обухвата цркву у Драглици и Тавничко језеро, затим пут ка меандрима Увца код Кокиног брода, а на лето их очекује и одлазак на Дурмитор, на Боботов кук.

ТРЕЋЕ МЕСТО И НОВИ ЛИЧНИ РЕКОРД ЗА РАДИШИЋА Параолимпијац за понос

Чајетински параатлетичар Александар Радишић освојио је 3. место на Првенству Србије одржаном у Крушевцу. Том приликом је побољшао лични рекорд у бацању чуња, и сада износи 28.90 метара. Чајетински параатлетичар потврдио је пласман и за Параолимпијске игре, које ће се предстојећег лета одржати у Токију. Радишић је још раније остварио норму за ово такмичење, а недавно је добио и званичну потврду за одлазак у Јапан, чиме је постао први Чајетинац учесник највеће параолимпијске спортске смотре света.

КАРАТЕ: У ШАПЦУ 14 МЕДАЉА ЗА „РУЈНО“

Позлаћено гостовање, а тек сребро и бронза

Резултати са такмичења

Кумише – борбе њојединачно

Исидора Пајевић – јуниорке – 60 кг – треће место
Оливера Будимлић – кадеткиње – 50 кг – треће место
Јована Аћимовић – наде – 40 кг – треће место
Јанко Гукић – наде + 45 кг – треће место

Каише – прво месџо

Неда Шкодрић – полетарке 1. ниво
Николина Тодоровић – наде 3. ниво
Никола Брашанац – пионири 1. ниво

Друго месџо

Петра Божић – наде 2. ниво
Ђурђа Марић – полетарке 1. ниво
Драган Ђировић – пионири 2. ниво

Треће месџо

Милош Новаковић – полетарци 2. ниво
Милован Бошковић – полетарци 2. ниво
Невена Марић – пионирке 2. ниво
Теодора Милић – наде 2. ниво

На 19. Шабачком победнику каратисти „Рујна“ освојили су четрнаест медаља – три златне, три сребрне и осам бронзаних. Такмичење је окупило око 400 такмичара из 30 клубова Србије и Републике Српске. Клуб је наступио са шеснаест такмичара у катама и борбама. Од подмлатка клуба први наступ су овај пут имали Ђурђа Марић и Никола Брашанац. Поред освајача медаља наступ су имале: Аница Радибратовић која је такмичење завршила у трећем кругу, а поред ње у катама су од јаких противника у првим мечевима изгубиле Јована Аћимовић и Вања Мићић.

У ЧАЈЕТИНСКОЈ ХАЛИ ОДРЖАНО ЈЕ ОКРУЖНО
ФУДБАЛСКО ТАКМИЧЕЊЕ ОСНОВАЦА

Сви су на победничком постољу

Први пут од реновирања двора-на Спортског центра Чајетина била је домаћин такмичења у малом фудбалу. Реч је, иначе, о окружном такмичењу основаца.

Екипа ОШ „Димитрије Туцовић“ поражена је у борби за полуфинале од колега из прибојске ОШ „Вук Караџић“. Чајетинци су водили чак са 3:1, али су због искључења голмана допустили противницима да дођу до изједначења. Водили су домаћи и са 4:3, али су убрзо примили још један погодак, тако да је победник одлучен у пенал-завршници, где је гостујући тим био успешнији иско-

ристивши сва три покушаја. Прибој је и у полуфиналу одиграо веома узбудљив дуел – при вођству над Сјеницом од 3:2 добили су два црвена картона и омогућили противнику да изједначи, али су с два гола постигнута из прекида ипак дошли до победе.

Финални окршај са Пожегом екипа Прибоја решила је у своју корист са 3:2 и тако се пласирала на регионално такмичење.

У „девојачком финалу“ Пожега је после преокрета савладала Бродарево са 6:1 и такође обезбедила учешће на регионалном нивоу.

ПРВОМАЈСКИ ТУРНИР У ФУДБАЛУ ЗА МЛАЂЕ КАТЕГОРИЈЕ

Најважнија споредна ствар за пионире

У организацији ОФК „Црвена звезда“ из Ужица одржан је девети пут турнир у фудбалу за млађе категорије. Такмичење је окупило око 400 такмичара из 30 клубова Србије и Републике Српске. Турнир је одржан у спортској хали „Палисад“ у Ужицу. Мечеви су одиграни на теренима Хотела „Палисад“.

У годишту 2008. најуспешнија је била екипа ужичке „Слободе“ испред „Бамбија“ из Вишеграда, „Бубамаре“ из Краљева и Чајетине. Београдски „Интер“ славио је у надметању 2009. годишта испред „Чукарничког“, нишког „Коперникуса“ и „Црвене звезде“ из Ужица. Најуспешнији за 2010. годиште био је ФК „Бицо“ из Куманова, а следе „Санрајз“ Шабац, „Гол“ Београд и „Црвена звезда“ Ужице.

„Чукарнички“ је био најуспешнији за 2011. годиште (испред „Реала“ из Лазареваца, новосадског „Болесникова“ и екипе „Гола“ из Београда) и 2012. (испред „Мачве“, „Војводине“ и „Димитријевића“).

У годишту 2013. Лазаревачки „Реал“ је освојио победнички пехар испред „Јавор Матиса“ из Ивањице, и обе чачанске екипе – „Ареса“ и „Слободе“. ФК „Чајетина“ је свој најзапаженији резултат остварио у годишту 2014, где је у финалу поражен од „Црвене звезде“.

Иначе, овогодишњи турнир је окупио младе тимове из Србије, Босне и Херцеговине, Црне Горе и Северне Македоније.

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА У ТРАДИЦИОНАЛНОЈ ПОСЕТИ КОШАРКАШИЦАМА

Да се поново посрећи

Пред почетак пријатељске утакмице између репрезентација Србије и Турске, у Туристичко-рекреативном комплексу Златибор данас је уприличен традиционални сусрет председника општине Чајетина Милана Стаматовића и женске кошаркашке репрезентације Србије, која се на Златибору припрема за учешће

на Олимпијским играма у Токију. Том приликом, председник општине Чајетина уручио је селекторки Марини Маљковић и нашим кошаркашицама пригодне поклоне – пакете производа компаније „Златиборац“ који садрже здраве масти и протеине неопходне за исхрану сваког врхунског спортисте.

Осим с нашим кошаркашицама, председник Стаматовић сусрео се и са тренером и тим-менаџером турске екипе, пожелевши им добродошлицу на Златибор.

Општина Чајетина и њен председник дуги низ година уназад пружају подршку српским репрезентативкама пред сва вели-

ка европска и светска такмичења, укључујући и Олимпијске игре.

И увек кад су Златибор и Чајетина били домаћини кошаркашицама Србије током њихових припрема пред нека важна међународна такмичења, доносили су им срећу, што ће се, уверени смо, поновити и на предстојећој Олимпијади у Токију.

Шахисти „Чиготе“ за пола бода остали без борбе за виши ранг

Заузели су 3. место на завршном турниру Лиге Централне Србије за 2020. годину одржаном у Културном центру на Златибору.

Чајетински тим је за пола бода остао без 2. места и могућности да се кроз бараж избори за виши ранг. Прво место припало је „Првој петолетки“ из Трстеника.

„Чигота“ је савладала „Крушевац“ (3.5:2.5) и „Жупу“ из Александровца (4.5:1.5), а ремизирала са „Првом петолетком“ (3:3). Међутим, у последња два меча поражени су од крушевачких „Чарапана“ (3.5:2.5) и „Рокаде“ из Варварина (3.5:2.5).

За „Чиготу“ су на овом турниру наступили **Теодор Ђенић, Братислав Бојанић, Зоран Тодић, Сретен Дрчелић, Радован Рајевац, Славко Стојић, Миланко Лазовић и Мирослав Дабих**.

Подсећамо, „Чигота“ је претходно била домаћин и првог такмичарског викенда лиге, када су убедљиво савладали „Сланушу“ (5:1), „Горњу Тречу“ (4.5:1.5) и „Ужице“ (3.5:2.5), док су ремизирали са екипом „Златара“ (3:3). Лига за 2020. годину је због епидемије одлагана четири пута, тако да је одиграна током два викенда овог пролећа, а најесен ове године одиграће се редовна лига за 2021. годину.

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник
Милић Симић

Редакција

Мирјана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Данка Миловановић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

Частан опроштај

Фудбалери Златибора поразом од Мачве резултатом 1:0 завршили су учешће у Линглонг Суперлиги Србије

Стрелац јединог гола за Шапчане био је колумбијски нападач Дилан Ортиз у 77. минути. Претходно је и Златибор имао своје прилике, нарочито у првом полувремену, а најбољи стрелац Стефан Вукић је погодио пречку. У другом полувремену шансу су добили и Александар Његуш и Милисав Ђировић, наши најмлађи првотимци

– „Златибор“ је ове године ушао у Суперлигу, био је неискusan и највише је због тога дошло до испадања – изјавио је после утакмице тренер Златибораца Предраг Ристановић. – Надам се да ћемо у неком наредном периоду поновити тај успех па да ћемо се боље пласирати.

Пре последњег кола, чајетински тим је доживео пораз од Црвене звезде 6:1, и везао две победе, против Бачке и Металца.

У историјском наступу у српској фудбалској елити, клуб из Чајетине је на 38 утакмица сакупио 29 бодова – победио је на седам мечева, осам пута одиграо нерешено и завршио на 18. месту, а за собом оставио управо „Мачву“ и ОФК „Бачку“.

АБА ЈУНИОРСКИ ТУРНИР

На победничком постољу

Кошаркаши „Мега“ освојили су турнир јуниорске АБА лиге победом против подгоричке „Будућности“ у финалној утакмици одиграој у дворани Спортског центра Чајетина, који се показао као добар домаћин догађаја тако високог ранга

Екипа из Београда потврдила је титулу најбоље селекције овог годишта у региону, јер је до титуле савлада „Партизан“, „Слободу“ и „Будућност“. У финалу је виђена квалитетна кошарка у високом темпу, са неколико преокрета, добрих потеза, „зауцавања“ и далеких тројки. Овај тријумф у Чајетини је подстрек за „Мегу“ пред завршни турнир Евролиге. У најбољих

пелеторци надметања нашли су се МВП турнира Никола Јовић, Никола Ђуришић, Петар Ковачевић („Мега“), Вук Бошковић („Игокеа“) и Томислав Ивишић („Будућност“), а признања најбољима уручили су Саша Маричић, представник АБА лиге, и Рајко Пелверовић, председник КК „Златибор“, а Никола Јовић се захвалио и изјавио: „Играли смо добро током целе сезоне, освојили смо Српску лигу и турнир Евролиге. У првој утакмици против „Партизана“ смо се опусто

тили јер смо дошли као фаворити, али смо полуфинале добили са великом разликом. Финална утакмица је била невероватна, одлично смо трчали у транзицији, али је противник погађао доста шутева. Ипак, у трећој четвртини смо почели да играмо нашу кошарку, повели и задржали вођство.

Стварно су невероватни услови овде, видим да је дворана нова и честитам домаћину на лепој организацији,“ Никола Јовић је ове сезоне проглашен и за најкориснијег играча квалификационог турнира Евролиге и јуниорског првенства Србије. Друго место припало је ослабљеној подгоричкој „Будућности“ јер су јој два играча из ове генерације са првим тимом који игра финале АБА лиге. Треће мепеторци

сто освојила је „Игокеа“, а на турниру су учествовали и јуниори „Слободе“, „Партизана“, „Подгорице“, „Борца“ и „Црвене звезде“.

Спорти центар Чајетина и КК „Златибор“ показали су се као добри домаћини, што су потврдили и учесници, а организација турнира уз претходне балоне АБА2 лиге добар је путоказ за домаћинство свих спортских догађаја у будућности. Све утакмице турнира преносила је ТВ Арена спорт.

Рајко Пелверовић

Уважени гости

Нажалост, у дворани СЦ Чајетина према ковид протоколима није дозвољено присуство публике, али је по службеној дужности и у пратњи екипа било присутно неколико познатих кошаркашких лица: прослављени српски играч и потпредседник КСС Ненад Кристић, бивши репрезентативац и трофејни Ужичанин Мирослав Радошевић, власник Агенције Беобаскет Миодраг Ражнатовић, генерални менаџер „Мега“ Горан Ђакић, некадашњи играч „Партизана“ и члан менаџмента „Будућности“ Ђуро Остојић, представници „Слободе“ Раша Радовановић и Бобан Јанковић, скаут „Кливленд Кавалирса“ Игор Тадић, бивши играч „Црвене звезде“ Лука Дрча, представник „Подгорице“ Никола Булатовић, чачански тренер Рашко Бојић, тренер Златибора Страјин Недовић и првотимци Душан Кулешевић, Богдан Ризнић, Лазар Јоксимовић...

КОШАРКА

На корак до циља, али...

Кошаркаши „Златибора“ изгубили су од „Партизана“ резултатом 76:59 у пријатељском мечу у дворани у Чајетини.

Тим Александра Матовића је другу четвртину добио са 25:8 и тако обезбедио пут ка победи, иако су домаћи смањили на пет поена заостатка у последњем периоду.

Чајетинци су имали изванредну припрему за четвртфинале Суперлиге против „Црвене звезде“, екипе која претендује на титулу првака, а најфикаснији у тиму били су Никола Павловић и Андрија Марјановић са по 12 поена. Капитен „Златибора“ Богдан Ризнић није могао да наступи против бившег клуба због повреде.

Још једном се показало колики је значај играња на високом нивоу против најјачих конкурената у земљи, само је жал што хала није могла да буде пуна због мера заштите од ширења коронавируса.

Иначе, распоред утакмица Суперлиге је промењен јер је „Црвена звезда“ у финалу АБА лиге играла пет утакмица.